Єдина Країна
Единая Страна

Крила України

Друкований орган Міністерства оборони України

№ 15 (782)

13 – 17 квітня 2015 року

www.krula.com.ua

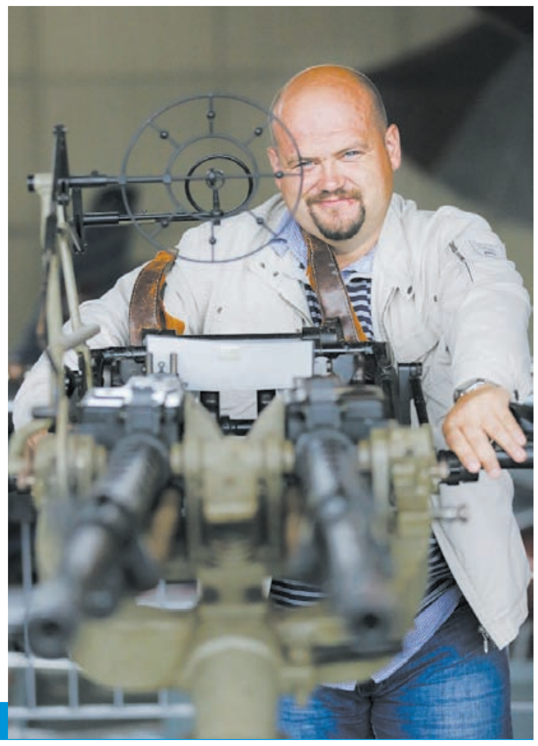
e-mail:krula_ukr@i.ua

Передплатний індекс – 22242

На варті неба України!

Наймолодший Герой України:
“Якби фотографував знищену ворожу техніку, міг би уже мільйонером стати”

2,5 стор.

Львів відкриває небо для авіаперевізників

8 стор.

Командир “небесной эскадрильи”

9 стор.

“Антонов” представив новий літак

2 стор.

“Христос Воскрес, воскресне й Україна!”

На Великдень школярі Краматорська оригінально привітали військових та вимушених переселенців

Великдень минув, запашні паски та копченості пішли за призначенням, а от тепло дитячих сердець продовжує зігрівати душі наших воїнів, які у зоні проведення антитерористичної операції боронять державу від кривавого агресора.

Йдеться про акцію “Христос Воскрес, воскресне й Україна”, яку проводили у шкільних навчальних закладах міста Краматорська волонтери Української миротворчої школи, “Вільної Хати”, разом із управлінням освіти міста за підтримки офіцерів групи координації цивільно-військового співробітництва штабу АТО.

2 стор.

Гаряча лінія “Крила України” (0432) 59-60-48 65-22-048

Всі військові підрозділи переведені до лав ЗС України або Нацгвардії

"На виконання доручення Президента України в зоні проведення антитерористичної операції на сьогодні всі військові підрозділи переведені до лав Збройних Сил України або регулярних частин Національної гвардії". Про це повідомив Міністр оборони України генерал-полковник Степан Полторак.

За словами керівника вітчизняного оборонного відомства, жодних добровольчих або інших збройних об'єднань в районі проведення бойових дій та на лінії зіткнення немає.

Прес-служба Міноборони України.

"Антонов" представив новий літак

16 квітня на держпідприємстві "Антонов" у Києві було презентовано новий транспортний літак Ан-178.

Розроблена за допомогою комп'ютерного проектування крилата машина вирізняється формою фюзеляжу і наявністю рампи, що дозволяє їй перевозити великогабаритні контейнери. Літак вантажопідйомністю у 15 тонн може використовуватись як військовими, так і в інтересах цивільних транспортних авіакомпаній. Причому для доставки вантажів літаку не обов'язково сідати на землю, він може скидати їх з повітря. Ще однією характерною рисою, притаманною ледь не всім «антоновським» розробкам, є його невибагливість. Ан-178 покликаний замінити застарілі Ан-12, Ан-26, Ан-32 і Ан-72 та може здійснювати зліт і посадку з ґрунтових аеродромів.

Орієнтовна ціна нового літака складе $20-25 млн.

Складання першого екземпляра літака почалося у 2013 році, при цьому сам літак розроблявся з 2010 року на базі пасажирського Ан-158.

"Антонов" планує сертифікувати нову вантажівку як цивільний і як військово-транспортний літак. Влітку 2014 р. підприємство завершило складання фюзеляжу Ан-178.

Нагадаємо, що першим замовником нової моделі може стати авіакомпанія Maximus Air з ОАЕ, що спеціалізується на вантажоперевезеннях.

"Північний сокіл – 2015": доставку пального розпочато

Триває спільна українсько-данська операція "Північний сокіл – 2015" з перевезення пального з авіабази ВПС США "Туле" на данську полярну станцію "Норд" військово-транспортним літаком Іл-76МД Повітряних Сил ЗС України.

Станом на 14 квітня від початку операції здійснено перебазування українського контингенту на аеродром Ольборг, здійснено підбір та підгонку особистого спорядження особового складу для роботи в умовах арктичного клімату. Для особового складу було проведено інструктаж щодо особливостей роботи при низьких температурах та перебазування на аеродром Туле. Здійснено монтаж паливних баків в вантажній кабіні та обслуговування літака.

Після завершення підготовчих заходів українські військові приступили до виконання завдань в рамках операції. Так, з аеродрому "Туле" вже здійснено 1 місію, під час якої було перевезено 20 тонн вантажу, у внутрішніх баках літака та встановлених спеціальних цистернах – 11480 літрів пального.

ДУХОВНА ПІДТРИМКА

"Христос Воскрес, воскресне й Україна!"

Закінчення. Початок на 1 стор.

– Акція "Христос Воскрес, воскресне й Україна" стала дуже актуальною на сході держави, – розповідає її координатор, керівник Української миротворчої школи Світлана Рудь. – Вона проводиться з метою духовної підтримки військовослужбовців, які боронять наш край, а також співгромадян, що опинилися у складних життєвих умовах і стали вимушеними переселенцями внаслідок російської військової агресії.

Завданням для школярів та й, зрештою, їх помічників (батьків), було зробити до Великодня щось своїми руками. Наприклад, чудернацьку писанку, курчатко, оригінальну листівку з аплікаціями – словом усе, що спаде на думку. Головне – з душею та своїми руками.

– Учні майже усіх краматорських шкіл та гуртківці позашкільних навчальних закладів на своїх заняттях власноруч виготовляли вітальні дарунки для переселенців та військовослужбовців АТО. В акції взяло участь близько 15 тисяч школярів, – зазначила Світлана Рудь.

Вона розповіла, що основний посил для місцевих жителів здебільшого був почутий: разом із Воскресінням Христа має воскреснути й Україна, постати новою могутньою та сильною державою. На жаль, не всі діти (чи батьки) відтворили цю ідею, обмежившись на своїх чудових виробах лише вітанням "Христос Воскрес!". Тож у цьому напрямку місцевим активістам ще треба працювати. Тут, безумовно, допомагатимуть й офіцери групи координації цивільно-військового співробітництва штабу АТО.

– Так, свято вже позаду, але у багатьох наших воїнів залишилися, як їх називають місцеві активісти, "детские поделки" – великодні вітання, зроблені маленькими краматорцями від щирого серця, – каже керівник групи координації цивільно-військового співробітництва полковник Володимир Лямзін. – У когось вони в палатці, у когось – на дзеркалі автомобіля, а хтось носить в кишені, поближче до серця. Для українських військових це дуже важливі речі, це як бронежилет для душі, як бальзам. Це знак того, що вони тут недаремно знаходяться, що вони оберігають мирне майбутнє юних краматорців та їх рідних.

Юрій Ігнат. Із зони АТО.
Фото автора.

Наймолодший Герой України:

"Якби фотографував знищену ворожу техніку, міг би уже мільйонером стати"

Йому лише 28 років, а він уже Герой України. Наймолодший в країні. Володимир Гринюк зовсім не хизується своїми подвигами, скромно мовчить про те, як щодня ризикував життям, як Моторола пропонував за нього викуп у 25 тисяч доларів, як знищував ворожі танки і з уламками в попереку не покидав поле бою... Володимир після цілого року на війні знову на деякий час став ніжним і емоційним, дозволяє малечі гратись із Золотою Зіркою і приховує, що незабаром знову поїде на війну. Важко уявити, що колись Герой навіть не думав бути офіцером: після школи чоловік здобув професію вчителя танців...

– Відчуваєте себе Героєм?

– Я знав, що мене планують подати на нагородження, проте не думав, що трапиться так швидко. Два тижні тому мені повідомили, що треба їхати до Києва. Чесно кажучи, навіть не з'ясовував, чому туди їду. Треба – значить треба, військовослужбовці ж зайвих питань не ставлять. Уже в столиці дізнався, що мені вручатимуть Золоту Зірку, настрій одразу піднявся. Навіть сумнівався, чи це часом не помилка. Та комбат запевнив, що помилки бути не може.

– Нагороду вручав особисто Президент. Хвилювались?

– Чесно кажучи, мені навіть на полі бою не було так страшно. Руки і голос затремтіли, мені комбат потім розповідав, що впізнати мене не міг. Петро Олексійович зізнався, що у нього були сумніви, чи варто давати таке високе звання молодому офіцеру, та аргументи начальника Генштабу його переконали. Мою роту хвалили багато командирів бригад, до яких ми у різний час приходили на допомогу. Можу сказати, що рука у Президента дуже міцна.

– Ставлення рідних і колег після нагородження не змінилось?

– Приніс нагороду додому, а дружина каже: "О, ще одна цяцька"... Вже потім вона почитала в інтернеті, що це за нагорода, і почала мною пишатись. Батьки ж плакали від щастя, коли дізнались, вони у мене сентиментальні. У колег ставлення не змінилось, щиро пораділи за мене. Зараз разом із ними чекаю оформлення документів учасника АТО. Маю можливість зробити це без черги, та не хочеться хизуватись привілеями. Чесно кажучи, навіть безкоштовним проїздом в транспорті рідко користуюсь, адже зараз такі важкі часи в країні...

– Ви опанували професію вчителя танців. Чому потім вирішили стати військовослужбовцем?

– Мій тато мріяв стати військовим, у нього не вийшло. Я спочатку дійсно бачив себе вчителем, а після того, як відслужив строкову службу, змінив свою думку. Мені дуже сподобалась чіткість, яка є в армії, тому я вирішив залишитись. Так я став контрактником. Пізніше вступив до Львівської академії Сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного. Після розподілення потрапив до 30-ї окремої механізованої бригади. Півтора року служив командиром взводу. Зараз я вже командир роти.

– Країну відправились захищати ще рік тому?

– Так, 8 березня пішов захищати своїх жінок і Україну. Спочатку ми виїхали на Херсонський напрямок, на Каланчак. Потім нас перекинули на Луганщину, яку ми повністю пройшли, – і Степанівку, і Савур-Могилу, і Червону Поляну, Лутугине. Вийшли на Містки, ближче до Харківської області. Потім була Донецька область. Із моєї роти сформували штурмову групу, завдання якої – іти на підмогу іншим підрозділам.

Закінчення на 5 стор.

ПРО ГОЛОВНЕ

Президент підписав Закон щодо посилення соціального захисту демобілізованих

Президент Петро Порошенко підписав Закон, який регулює деякі питання соціального захисту громадян. Закон № 259-VIII "Про внесення змін до деяких законів України щодо удосконалення окремих питань мобілізації та соціального захисту громадян, які підлягають звільненню з військової служби під час особливого періоду або у зв'язку з оголошенням демобілізації" був ухвалений Верховною Радою 18 березня.

Метою документа є вдосконалення деяких законодавчих положень, зокрема щодо питань відпустки та соціальних гарантій працівників.

Законом встановлено збереження місця роботи (посади) та середній заробіток на підприємстві чи в установі за працівниками, які під час проходження військової служби отримали поранення (інші ушкодження здоров'я) та перебувають на лікуванні у медичних закладах, а також потрапили у полон або визнані безвісно відсутніми.

Документом також надаються додаткові гарантії соціального захисту військовослужбовців, які проходять військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період, щодо порядку надання щорічної відпустки та встановлено гарантії відстрочки від повторного призову протягом шести місяців у разі проведення часткової мобілізації, процедури призову на військову службу на тих військовозобов'язаних, які були звільнені зі служби у запас після проведення заходів попередньої мобілізації. Винятком може слугувати їх особиста згода щодо здійснення такого призову.

Нацбанк зберіг облікову ставку 30%

Національний банк в умовах прискорення інфляції зберіг облікову ставку на рівні 30% річних.

Про це повідомив Центробанк за підсумками щотижневої зустрічі з банкірами 14 квітня.

"Істотні темпи приросту інфляції (за підсумками березня – 10,8%, у річному вимірі – 45%) змусили Національний банк залишити незмінним розмір облікової ставки", – повідомила прес-служба з посиланням на главу НБУ Валерію Гонтареву.

Раніше зберегти незмінним нинішній розмір облікової ставки в кінці березня рекомендував комітет з монетарної політики Нацбанку.

"На валютному ринку України останні тижні спостерігалися ознаки зниження напруги. У той же час ризики відновлення дестабілізації грошово-кредитного ринку зберігаються, так само як і високі інфляційні і девальваційні очікування. Відповідно для недопущення реалізації цих ризиків і формування стійкого тренда на зниження інфляції НБУ повинен продовжувати політику "дорогої гривні" шляхом збереження високих процентних ставок", – аргументував комітет свою позицію.

НБУ збільшив облікову ставку і ставку рефінансування до 30% річних з 4 березня цього року. До цього з 6 лютого діяла ставка в 19,5%, а 13 листопада 2014 – 14%.

Останній раз облікова ставка Нацбанку була вищою у 2000 році: з 24 березня 2000 вона була знижена з 35% до 32% річних, а потім з 10 квітня – до 29% і з 15 серпня – до 27% річних.

Нагадаємо, що у 2001 році НБУ знизив облікову ставку до 12,5% річних. Зниження тоді проводилось поступово у шість етапів.

МЗС України: "Введення миротворців на Донбас доведеться погоджувати з Росією"

Міністр закордонних справ України Павло Клімкін визнав, що введення миротворчої місії на Донбас доведеться узгоджувати з Російською Федерацією.

– Росія, як відомо, має право вето в Раді Безпеки ООН. Звичайно, без згоди РФ провести мандат такої місії через Радбез, для місії ЄС є більше можливостей... Хоча і в цьому випадку необхідна консультація з Росією. Це робить планування такої місії та узгодження мандата, звичайно, непростою справою, але без такої місії, як я вважаю, реалізувати весь комплекс Мінських домовленостей в плані стабілізації буде складно, – сказав Міністр.

Нагадаємо, голова ВР Володимир Гройсман підписав постанову про звернення України в ООН та ЄС щодо миротворчої місії на Донбасі. Перед цим, 17 березня, ВР прийняла звернення до ООН та ЄС щодо миротворчої місії на сході України. Раніше Президент України Петро Порошенко подав до Верховної Ради проект постанови про звернення України до Радбезу ООН і Ради ЄС щодо розгортання на території України міжнародної операції з підтримання миру і безпеки. Наразі МЗС України розпочало консультації щодо введення миротворців.

Про бажання ввести свої так звані "миротворчі бригади" на Донбас заявляла і Росія. Втім, українська сторона висловилась категорично проти такої ініціативи нашої північної сусідки, оскільки та є стороною конфлікту. Якщо ж Москва таки наважиться на подібний крок в односторонньому порядку, це буде розцінено керівництвом нашої держави як відверте вторгнення російської армії в Україну, та поставить тим самим крапку на Мінських домовленостях і най без того хиткому перемир'ї.

Канада надішле в Україну 200 військових

Прем'єр-міністр Канади Стівен Харпер оголосив, що уряд Канади надасть значні додаткові військові ресурси, щоб допомогти у тренуванні і підвищенні боєздатності українських Збройних Сил.

Про це він сказав на спільному з міністром оборони Джейсоном Кенні та начальником штабу оборони Томом Лоусоном брифінгу про поточний стан безпеки в Україні, йдеться у прес-релізі канадського уряду.

Як повідомляється, Канада розмістить в Україні 200 військовослужбовців, які до 31 березня 2017 року будуть проводити тренування Збройних Сил України. Підготовка включатиме в себе знешкодження боєприпасів і саморобних вибухових пристроїв, військову підтримку міліції, медичну підготовку, навчання безпеці польотів та модернізацію системи логістики. Канада також проводитиме індивідуальні та групові навчання Національної гвардії України разом з військовими інструкторами Сполучених Штатів.

Як зазначається, ця допомога є відповіддю канадського уряду на заклики з боку України і є частиною політики підтримки суверенітету та територіальної цілісності України і невизнання незаконної анексії Криму Росією.

Тренування розпочнуться влітку цього року і проходитимуть, перш за все, в рамках програми НАТО "Партнерство заради миру" у Яворові на заході України. Навчання з розмінування проводитимуть у Кам'янець-Подільському.

НАРОДНИЙ ВІЙСЬКТОРГ

Українські волонтери модернізували ПКТ

Група українських волонтерів "Help Army", одним з активних учасників якої є відомий харківський військовий оглядач В'ячеслав Целуйко, вже досить тривалий час займається проектуванням та виготовленням для частин Збройних Сил України різного обладнання, що може бути корисним у бойових діях.

В останні місяці група займається розробкою станків для 7,62-мм танкових кулеметів ПКТ, значна кількість яких є на складах. Члени групи заявляють, що вже відпрацювали конструкцію станка для ПКТ і навіть почали його серійне виготовлення.

При установці на даний станок кулемети ПКТ оснащуються прикладом і оптичним прицілом і зберігають електроспуск (з установкою змінного блока акумуляторів).

СВІТЛА ПАМ'ЯТЬ ГЕРОЯМ

Створено електронну Книгу пам'яті

Волонтери створили електронну Книгу пам'яті загиблих під час українсько-російського конфлікту (memorybook.org.ua). Про це повідомляє Український інститут національної пам'яті на своїй сторінці у Фейсбук.

Книгу пам'яті створено за підтримки Національного військово-історичного музею України та громадсько-правового тижневика "Іменем закону". Як зазначають творці Книги, вона не є офіційним джерелом підтвердження втрат, тому іноді можуть траплятися помилки. Отже, якщо ваш родич помилково занесений до електронного списку загиблих, але немає цьому підтвердження, чи Ви його вважаєте безвісти зниклим, Ви маєте змогу надіслати запит на видалення прізвища. Окрім того, можна опублікувати спогади чи важливі деталі (інформацію), додати або замінити фотографії, внести корективи до існуючих даних.

На сьогодні волонтерами опрацьовано 1830 осіб, які загинули до 6 лютого 2015 р. Загиблі після цієї дати будуть додані трохи пізніше.

Також кожен бажаючий може покласти віртуальні квіти загиблим.

ЗАЯВИ

У НАТО закликають готуватися до "гібридної" війни з РФ

Новий глава Військового комітету НАТО Петер Павел, який вступить на посаду в липні, заявив, що Росія вміло використовує інформаційно-психологічну війну в країні й за кордоном.

НАТО треба довести свою готовність дати відсіч Москві. Про це Павел заявив в інтерв'ю Associated Press, пише Європейська правда. "Російській владі вдалося переконати громадську думку, що все погане, що відбувається з Росією, йде із Заходу, і що Росії доводиться захищатися", - сказав він. Також Павел додав, що країни-члени НАТО повинні витрачати більше на оборону, проводити більше спільних військових навчань і твердо стояти перед загрозою Росії.

НОВЕ ЗОМБО-TV

Замість незалежного ATR – проросійський кримськотатарський

На створення проросійського кримськотатарського телебачення в Криму Росія виділить 177 мільйонів рублів.

Про це на брифінгу заявив голова окупаційної влади Криму Сергій Аксьонов, повідомляє провладне видання "Кыминформ". За його словами, виділення коштів погоджено з віце-прем'єром Росії Дмитром Козаком, і вже нібито ведеться підбір обладнання.

"Зараз вони здійснюють підбір фахівців. Головне – це редакційна політика, підбір людини, яка буде формувати політику телеканалу", – сказав Аксьонов.

Він заявив, що на цей канал зможуть влаштуватися і журналісти закритого кримськотатарського телеканалу ATR, але тільки якщо визнають анексію Криму Росією.

Як відомо, незалежний телеканал ATR припинив мовлення 1 квітня через відмову Роскомнадзору в реєстрації. Крім цього каналу, був закритий дитячий кримськотатарський телеканал Lale, радіостанції "Мейдан" і "Лідер".

Влада України запропонувала ATR мовити з материкової частини, проте на каналі все ще сподіваються отримати реєстрацію і мовити в Криму.

ЛЮСТРАЦІЯ В ДІЇ

Ніхто не омине закон

З 2 квітня військову прокуратуру Вінницького гарнізону очолив прокурор зі стажем полковник юстиції Володимир Клепіковський

Володимир Клепіковський народився в 1973 році в Житомирі. Там же в 1996 році закінчив Вище військове училище радіоелектроніки протиповітряної оборони, а через сім років – Національну юридичну академію імені Ярослава Мудрого у Харкові. З того часу працює в органах прокуратури. Зокрема, у 2010 та 2011 роках обіймав посаду заступника військового прокурора Вінницького гарнізону, а пізніше – прокурора, старшого прокурора, та, в подальшому, заступника начальника відділу Головного управління нагляду за додержанням законів у воєнній сфері Генеральної прокуратури України. Про пріоритетні напрямки своєї роботи новопризначений прокурор розповів нашій газеті.

– Тож на які питання буде акцентувати увагу військова прокуратура в першу чергу?

– Пріоритетні напрямки роботи прокуратури визначені умовами сьогодення – проведенням антитерористичної операції та окупації частини території України. Ними, насамперед, є забезпечення законності при виконанні військового обов'язку та проходження військової служби, а також додержання законодавства про мобілізаційну підготовку і мобілізацію, обороноздатність і боєготовність військових частин Збройних Сил України та інших військових формувань. Крім того, поза увагою прокуратури не залишаться питання збереження військового майна, зокрема озброєння, військової техніки, військових містечок. Також особлива увага буде прикута до питань соціального та правового захисту військовослужбовців та членів їх сімей, а також запобіганню і протидії корупції та організованій злочинності.

– Яка тенденція спостерігається щодо кількості військових правопорушень?

– На жаль, у 2015 році рівень військових злочинів суттєво збільшився. Якщо у 2014 році військовою прокуратурою Вінницького гарнізону до суду було направлено лише 8 кримінальних проваджень, то протягом першого кварталу 2015 року їх вже 66! Це свідчить про те, що командири військових частин не вживають належних заходів щодо попередження злочинів та не проводять виховну роботу з особовим складом. Військові комісари, в свою чергу призивають на військову службу громадян, які раніше притягувалися до кримінальної відповідальності або перебувають на обліку в медичних закладах.

– В Україні дедалі частіше ловлять на гарячому охочих заробити на мобілізації. Чи зафіксовані факти хабарництва у військкоматах Вінницького гарнізону?

– У військовій прокуратурі Вінницького гарнізону перебувало одне кримінальне провадження щодо хабарництва з боку посадових осіб військових комісаріатів, яке скероване до Вінницького міського суду. За цим кримінальним провадженням один із військових комісарів вимагав по 600 доларів США від двох громадян, які виявили бажання служити у Збройних Силах України за контрактом. Причому один з добровольців готовий був одразу відправитись у зону проведення АТО. Але військовий комісар вирішив "підзаробити" на патріотизмі, за що і був затриманий разом з двома своїми спільниками, одним з яких, до речі, є командир військової частини. На цей час дане кримінальне провадження перебуває на розгляді в суді і за ним проводиться судове слідство. Я ще раз наголошую на тому, що одним із пріоритетних напрямків роботи прокуратури є боротьба із корупцією та організованою злочинністю. Враховуючи те, що зараз триває мобілізація, увага прокурорів у даному напрямку буде насамперед прикута до дій військових комісарів та посадових осіб військових частин.

– Зараз багато учасників АТО зустрічаються з порушенням їхніх прав. Чи зафіксовані такі випадки і яких заходів вживає прокуратура для їх поновлення?

– Прикро, але такі факти фіксуються постійно. На адресу прокуратури надходять звернення даної категорії військовослужбовців і здебільшого – це військовослужбовці, призвані за мобілізацією. На кожне таке звернення прокуратурою здійснюється реагування, найчастіше – у формі звернення до суду з позовною заявою в інтересах цих військовослужбовців. Як правило, ці порушення пов'язані із незаконним звільненням мобілізованих військовослужбовців з основного місця роботи. Роботодавці при цьому діють всупереч чинному законодавству, згідно яким, за всіма громадянами, які призвані під час мобілізації на військову службу, гарантовано зберігаються місце роботи, посада, середній заробіток на підприємстві, в установі, організації незалежно від підпорядкування та форми власності. Також мають місце випадки не виплати заробітної плати мобілізованим військовослужбовцям за основним місцем роботи, та незаконні дії банківських установ, які продовжують нараховувати та стягувати зобов'язання за кредитними договорами, у тому числі штрафні санкції. Саме шляхом подачі позовних заяв прокуратурою було поновлено права даної категорії військовослужбовців. Необхідно також зазначити, що саме військовою прокуратурою Вінницького гарнізону було запроваджено судову практику поновлення на роботі мобілізованих військовослужбовців, які до призову на військову службу працювали на основному місці роботи за строковими трудовими договорами.

Владислав Дем'яненко.
"Крила України"

АРМІЯ З НАРОДОМ

Авдіївські реалії

Авдіївка. Кілька кілометрів на північний захід від Донецька. Якби не дим із велетенських труб місцевого коксохімічного комбінату, можна було б подумати, що життя тут зупинилося.

Знекровлене війною місто зовсім не відчуває так званого перемир'я. Щоденні обстріли, зневіра у мирне майбутнє і, звичайно, російська пропаганда виснажили місцевих жителів. За даними місцевої влади, їх тут залишилось близько 10 тисяч. Це менше третини від колишньої кількості зареєстрованих. Цифра міняється щодня. Одні продовжують шукати кращого життя, здебільшого в Росії, як біженці, інші – повертаються у рідну Авдіївку, яка, без перебільшення, опинилася на межі гуманітарної катастрофи. Дорогі продукти, відсутність води та каналізації, шматки від снарядів та ракет систем залпового вогню, побиті вікна чи не в кожному будинку – такі реалії нинішньої Авдіївки. Прикро, але за таких умов тут не працюють ні школи, ні садочки, ні банки. Пенсіонери не можуть зняти готівку з банкоматів, а на вулицях дедалі частішають крадіжки. Справно лише тут продають спиртне та працює згаданий вище "коксохім" – робота, яка ще тримає значну кількість людей у цьому місті. Українській владі треба робити все, аби покращити життя цих людей, щоб вони не відчували себе покинутими. При можливості сюди доправляється гуманітарна допомога, але на всіх її не вистачає. Причини різні, та про це пізніше.

Напередодні Великодніх свят в Авдіївку прибуло чергові 12 тонн гуманітарного вантажу, який доставили із міста Краматорська офіцери групи цивільно-військового співробітництва. Допомогу направив губернатор області Олександр Кіхтенко. Її було сформовано на кошти одного з німецьких благодійних фондів, а вже українська сторона закуповувала вітчизняні продукти харчування для авдіївців. Це крупи, олія, консерви, тушковане м'ясо, дитяче харчування, цукор, борошно та інше. Тепер головне завдання – розподілити це добро поміж мешканців, які найбільше цього потребують. Як це справедливо реалізувати, щоразу міркують місцеві чиновники, але невдоволення все одно є. Річ у тім, що міграція населення тут відбувається щодня, і зробити ідеальну єдину базу практично не можливо. За словами секретаря Авдіївської міської ради Артема Сабодаша, який, до речі, приїхав на автівці із заклеєним плівкою заднім склом, найближчим часом буде створено координаційну групу, що включатиме представників місцевої влади, громадських організацій, які удосконалюватимуть вже існуючу базу мешканців Авдіївки.

Разом із продуктами харчування жителям вручали спецвипуски газет, підготовлені військовими кореспондентами в зоні АТО, а також спеціальні брошури "21 міф російської пропаганди". Інформаційна "їжа" для авдіївців не менш важлива за продовольство. Адже тут працюють лише російські телеканали.

– А что смотреть, ведь больше ничего нет, – справедливо зауважує місцева пенсіонерка Наталя Володимирівна. Вона розповіла про страхіття війни, які зруйнували мирний спокій її родини. – Мужа убило осколками прямо во дворе в начале года. Дочь с мужем уехали в Россию, меня зовут. Но я никуда не поеду, здесь моя Родина, я – украинка. Но ведь и жить не на что. Цены сумасшедшие. Пенсия маленькая. Одна надежда на помощь, и главное, чтобы справедливо раздали – всем, кто действительно нуждается.

У щирості слів цієї жінки сумніву немає. Вона говорить, а сльози течуть рікою. Так, цим людям справді потрібна допомога. Прийти на поміч прикордонним територіям зголошується чимало людей, як пересічних громадян, так і підприємців та благодійних організацій. Однак постає питання реалізації цієї допомоги. А це і логістика, і бюрократична складова. Чималий обсяг роботи у цьому напрямку на плечах секторальних підрозділів цивільно-військового співробітництва.

Офіцери ЦВС практично щодня виїжджають у визначені населені пункти, співпрацюють з волонтерами, громадськими організаціями, органами місцевої влади, тримаючи руку на пульсі ситуативних подій.

– Якщо в Україні є багато небайдужих людей, які готові прийти на допомогу землякам, тоді, безумовно, у нашого народу є велике майбутнє. І в день Воскресіння Господнього хочеться побажати усім українцям миру, злагоди, любові до свого ближнього. Робіть добрі справи, допомагайте нужденним, це – благородна, благословенна справа, – наголосив начальник групи координації цивільно-військового співробітництва полковник Володимир Лямзін.

Юрій Ігнат. Із зони АТО.
Фото автора.

Наймолодший Герой України:

“Якби фотографував знищену ворожу техніку, міг би уже мільйонером стати”

Закінчення. Початок на 2 стор.

– Де був перший складний бій?

– Савур-Могила. Потім Степанівка і пішло поїхало. На Луганщині мій підрозділ потрапив у оточення. Пробувши там близько трьох днів, почали вже самі помаленьку виходити. Визволяти підрозділ відправили на допомогу ще одну роту, щоб коридор зробили. Так нас успішно звідти витягнули. Після невеликого відпочинку поїхали під Миколаїв, потім – під Арабатську стрілку, далі – на Піски. Постріляли трошки, і нас перекинули на Дебальцеве. Там були бої і в самому Дебальцевому, у Вуглегірську, і в Рідкодубі. В Рідкодубі ми витягували 128-му бригаду. Пам’ятаю, стрілянина не вщухала, перестрілки були з семи ранку до ночі. Там загинуло двоє моїх підлеглих, семеро були поранені. Було дуже важко, але нічого, витягнули більше ста чоловік однією неповною ротою. Частину роти ми залишили в розташуванні. Коли менше людей, ними легше управляти і толку більше.

– Найбільш “гарячим” завданням стало Дебальцеве?

– В лютому надійшов наказ “пробити” коридор в районі Логвинового, що під Дебальцевим. Бій тривав з сьомої години ранку і майже до вечора. Стрілянина не зупинялась ні на хвилину. Моя група тоді знищила більше трьох десятків терористів і три одиниці бойової техніки противника. Мене уламком поранило в поперек, та я не поспішав до шпиталю, залишився разом із своїми бійцями.

– З уламками в попереку продовжували перебувати на полі бою?

– Так. Близько 13-ї години я отримав поранення, а у шпиталь потрапив після 22-ї. Щоб мати змогу продовжувати командувати штурмовою групою, я зробив собі знеболюючий укол і, як міг, наклав пов’язку. Пересуватись я нормально не міг, тому мене посадили в машину, де я їздив і командував. Своїх ніколи не залишаю. Куди ж вони без мене. Я усіх своїх витягнув з Логвинового, ми приїхали до Луганського. Там мене лікар обстежив, сказав, що потрібно зробити знімок. Я відповів, що доки роту не відправлю на Артемівськ, нікуди не поїду. Відправив їх в Артемівськ і тільки тоді поїхав до шпиталю. Попри те, що ворог був налаштований дуже серйозно, нам вдалось захопити частину села і створити умови, щоб наші основні війська могли без перешкод покинути Дебальцеве.

– З якими втратами вийшли з Дебальцевого?

– Один убитий і двоє поранених бійців, включаючи мене.

– Як вдалось знищити ворожі танки?

– Так близько з танками я ще ніколи до цього не стикався, навіть трохи злякався. Сепари були впевнені, що ми заїдемо на техніці. Вони чекали нас на танках, а ми зайшли пішки. Техніка була трохи далі, по команді мала нас забрати. Ми пробираємось, дивимось – танк стоїть, підбили його. Пішли далі. Знов танк стоїть. Підбили і його. Навіть не дивились, чи вибігав там хтось з танка, чи сепари згоріли разом із технікою. Ми ж після пострілу одразу ховались. Потім вже виглянули, перевірили – танк горить.

Я завжди намагаюсь подавати приклад своїм підлеглим. Так і тоді. Прицілився із РПГ у ворожу техніку, влучив. Танк загорівся і зупинився. Хтось із хлопців одразу ж: “Командире, а можна я теж спробую?”. Тут же передаю зброю. Головне – заохотити бійців і не намагатись сховатись за їх спинами. Я взагалі пишаюсь своєю ротою. У Вуглегірську ми були єдиною ротою, що дійшла до необхідної точки. В Рідкодубі ми були єдиною ротою, що пішла на допомогу і успішно витягнула бригаду.

– В чому секрет такої ефективної роботи?

– Бійці роти замовили мені шеврон “Безумство і відвага”. Часто доводиться діяти на межі здорового глузду. У мене і підлеглі дуже відважні. Якщо завдання поставили, значить треба його виконати будь-яким способом. Хоча все одно потрібно зважувати свої сили. Якщо ми бачимо, що нас двадцять чоловік, а противник нараховує півтисячі – чекаємо підсилення. Діємо без поспіху, але дуже впевнено. Боягузів серед нас немає. Мої хлопці не можуть сказати: “Давайте посидимо”, тому що я завжди разом з ними.

– А за знищену техніку отримали матеріальне заохочення?

– Вимагається, щоб було фото техніки із бортовим номером. У нас зовсім не було часу робити фото біля підбитої техніки. Ми прийшли, відстрілялись і далі пішли. А так міг уже і міліонером бути! Чесно кажучи, у мене взагалі немає фотографій з війни. Не фотографувався ні зі зброєю, ні в касці, ні на машині.

– Ви особисто вбили більше 60 терористів…

– Страшно було вбити першого, потім усе це відбувається автоматично. Немає до цих людей ніякого жалю, адже це війна, а вони – ворог. Терористи також вбивають наших хлопців. З кожним вбитим українським бійцем я знищував сепаратистів все безжалісніше. Навіть не підбігав до вбитих. Знищив сепаратиста, переступив і пішов далі. Тим більше, що з того боку дуже багато неадекватних людей. Першими проти нас кидають бійців з так званих ЛНР і ДНР. Вони, фактично, ідуть як м’ясо. А потім іде вже професійна російська армія.

– Вдавалось поспілкуватись з ними?

– Так, ми ж брали полонених. Дуже часто бачили, що руки у них всі сколоті. Один з сепарів відверто розповідав нам, що жодних проблем із наркотою у них немає – хочеш порошок, хочеш траву, хочеш уколи. Постачання іде без перебоїв. Доводилось спілкуватись і з місцевими, і з приїжджими росіянами. Дуже багато людей зустрічали із російськими паспортами. Були і строковики з Росії, що спочатку розповідали легенду про те, як вони загубились, а потім самі просились у полон, бо їх назад в Росію не пускали. Вони казали, що їх змушують воювати, то краще вони в полоні пересидять.

– Кожен день на війні міг стати останнім. Не боялись смерті?

– Боявся потрапити в полон до кадировців. Вони поводять себе абсолютно неадекватно. Війна – це завжди жорстокість, але вони отримують задоволення від знущань над людьми. Щоправда, коли кадировці потрапляли до нас у полон, то одразу ставали дуже вихованими і тихими. Розповідали, що вони зовсім не хотіли воювати, їх просто змусили. Ми не тримали у себе полонених, передавали їх далі. Перед моїм підрозділом стоять зовсім інші завдання…

– Завжди погоджувались з командами зверху?

– Звісно, не будеш перечити старшому начальнику, я завжди все уважно вислуховував, але іноді робив залежно від обставин. Ми проводили невеличкі наради у роті і приймали рішення, як зробити краще і ефективніше. Головне, щоб завдання було виконаним, а вже яким чином – це наш клопіт. Практично кожного дня ми могли не повернутись назад, і ми були готовими до цього. Зробив висновок, що на війні потрібно діяти спонтанно. Прийшов, побачив, переміг. І усе. Якщо починаєш вагатись, зволікати, детально продумувати стратегію – завжди щось іде не так.

– З побутовими моментами були труднощі?

– Ні, не було. І держава непогано забезпечувала, і волонтери дуже допомагали. Ми харчувались усього один раз на день. Вранці ми не їли, щоб не було проблем з шлунком під час виконання завдань. Один із бійців, коли йому куля потрапила у живіт, сказав: “Добре, що нічого не їв”. Зранку ми могли дозволити собі лише чай. Але ніхто не жалівся, хоч часто доводилось повертатись із завдання вже вночі.

– Що замовляли волонтерам?

– Нічого особливого – вологі серветки, шкарпетки, спідню білизну. Можливості прати практично не було, особливо взимку, тому ці речі були фактично одноразовими. Також замовляли теплі речі, змінне взуття. Особливо багато взуття треба було на Дебальцевському напрямку, там грязюка страшенна була. Ніяких тортів, шашликів ми не замовляли. Банально не вистачало часу на подібну розкіш.

– Вдома що зробили першим ділом?

– Коли вийшов з лікарні, то пішов разом з дружиною на піцу. Дуже вже хотілось піци. Дружина страшенно хвилювалась, переживала, коли я був в АТО. Намагався телефонувати кожного дня, заспокоювати, що все добре. Та довгих розмов, як їй того хотілось, не було. Дзвонив буквально на секунду. Коли я повідомив їй, що поранений, вона не приховувала, що зраділа. Адже живий, з руками, ногами, виїхав з пекла... Одразу заспокоїлась.

– Війна вас змінила?

– Усі кажуть, що який я був, такий і залишився. На службі я є зовсім іншою людиною, аніж вдома. Це тут я дозволяю собі бути ніжним і лагідним. На війні ж не даю волю емоціям. Мене навіть коли бійці вдома провідують, одразу кажуть: “А вдома ви не такий, як з нами”. На службі я – суворий, можна навіть сказати, що з кам’яним серцем. Попри страшенний біль, втрату бійців на війні жодного разу не плакав. Навіщо плакати, якщо людину вже не повернеш?

– Що допомогло повернутись живим?

– Моторола давав за мене викуп 25 тисяч доларів. Шукає, мабуть, ще й досі. Мене оберігає Покрова, я ж народився на це свято. Мама дала мені стрічку, освячену в церкві, я її завжди носив із собою, і святого Володимира, він також завжди був зі мною. Взагалі я є віруючою людиною. Скільки живу, стільки молюсь. Мене ще прабабуся навчила молитви. В церкву останнім часом ходжу досить рідко, а молитись ніколи не забуваю: і зранку, і ввечері. На війні кожен молиться. У мене є один знайомий, що завжди був атеїстом, а на війні дуже швидко змінив свої погляди.

– Не шкодуєте, що стали офіцером, а не педагогом, як планували одразу?

– Це ж мій вибір, і робився він свідомо. Мене ніхто не змушував. А зараз я вже стільки пройшов, що немає дороги назад. На жаль, швидко війна не закінчиться. Адже з людьми, що стоять по інший бік, дуже важко домовитись. Найбільшої шкоди завдає неузгодженість дій. Отримуємо команди то наступати, то відступати. Ми готові тримати опорні пункти, і реально можемо це зробити. Так вийшло з Дебальцевим, яке могли ще довго утримувати. Але в цій війні ми обов’язково переможемо, тому що в нас немає іншого виходу.

P.S. А тим часом Герой продовжує проживати у невеличкій орендованій квартирі і разом з дружиною виховує двох маленьких патріотів. Та мріє він аж ніяк не про власні квадратні метри, а про мир в країні, яку захищає.

Анастасія Олехнович. “Крила України”.

ДОБРОВОЛЬЧИЙ МЕДБАТАЛЬЙОН "СВЯТОГО СЕРЦЯ"

Медиків запрошують у добровольці

В зоні проведення антитерористичної операції успішно розпочав свою роботу Добровольчий медичний батальйон "Святого серця", який закликає українських лікарів у добровільному порядку виконати свій борг перед державою і, зрештою, дотриматися клятви Гіппократа.

Його керівник Юрій Дмитришин розповідає, що батальйон – це бригада медиків, яка добровільно прибула в зону проведення антитерористичної операції для надання кваліфікованої допомоги як військовослужбовцям українського війська, так і цивільному населенню.

– Наразі проведено робочі зустрічі з керівництвом штабу АТО, керівництвом Донецької облдержадміністрації, – розповідає Юрій Дмитришин. – Ми поговорили про проблеми медичного характеру, визначили напрямки подальшої роботи. Розуміємо, що медиків тут бракує, особливо біля лінії розмежування сторін, де щодня фіксуються бойові зіткнення. На мою думку, зараз є дуже актуальним питання створення пересувного цивільно-військового шпиталю, який би був мобільним і вчасно реагував на певні події.

Активісти "Святого серця" закликають усіх небайдужих колег на місяць-два приїжджати на схід й долучатися до цієї благородної справи, адже багатьом людям: військовим, цивільним та дітям вкрай потрібна медична допомога. Тут зовсім не будуть зайвими не лише хірурги, а й гінекологи, офтальмологи, педіатри та інші. Де б не працювали медики: у містечкових лікарнях чи на передовій, їм обіцяють належні умови проживання та харчування.

Юрій Дмитришин через засоби масової інформації та на сторінці у Фейсбук запрошує лікарів до співпраці. За номером +380681691127 можна більш детально ознайомитися з діяльністю медиків-добровольців.

Юрій Ігнат. Із зони АТО.

ТАКТИЧНА МЕДИЦИНА

Медики координують надання допомоги в зоні АТО

У Слов'янську відбулась дводенна нарада щодо координації надання медичної допомоги військово-медичними службами військових частин Високомобільних десантних військ в зоні проведення АТО.

В заході, який проходив під головуванням ТВО начальника військово-медичної служби Командування ВДВ підполковника м/с Віктора Івчука, брали участь керівний склад Української військово-медичної академії, Національного інституту хірургії та трансплантології ім. О.О. Шалікова, начальники відділення медичного забезпечення штабу АТО, груп медичного забезпечення секторів, медичних служб, командири медичних рот та посадовці відділень медичного постачання військових частин ВДВ. Крім того, до наради долучились і представники волонтерської організації "Екстрена медична служба "Хоттабич", члени якої працюють безпосередньо на лінії зіткнення.

У своїх доповідях та виступах учасники зібрання звертали особливу увагу на питання відновлення боєздатності медичних підрозділів, їхнє забезпечення необхідним майном, вплив технічного стану санітарної та медичної техніки на виконання бойового завдання, детально зупинялися на проблемних питаннях, обговорювали шляхи їх вирішення.

Також під час наради було вивчено укомплектованість силами та засобами, стан справ медичних служб частин ВДВ. Зокрема, начальником відділення медичного забезпечення штабу АТО полковником м/с Олександром Лабунцем було наголошено про порядок організації взаємодії медичних служб військових частин Високомобільних десантних військ в загальній системі медичного забезпечення АТО.

В свою чергу, начальники груп медичного забезпечення секторів АТО звернули увагу на порядок проведення лікувально-евакуаційних заходів та медичного постачання у відповідних зонах АТО. Так, професор, заслужений лікар України, лауреат Державної премії України, директор "Національного інституту хірургії та трансплантології ім. О.О. Шалімова" Олександр Усенко розповів про організацію консультативно-діагностичної та лікувальної допомоги пораненим військовослужбовцям в лікувальному закладі.

Під час практичної частини наради було відпрацьовано алгоритм надання медичної допомоги та шляхи медевакуації військовослужбовців при проведенні десантно-штурмових дій. Як приклад, учасникам продемонстрували порядок організації медичного забезпечення при здійсненні маршу в район виконання завдань, наданні меддопомоги при вогневому контакті з супротивником, винесенні поранених із поля бою та підготовці до подальшої евакуації.

Андрій Толстогузов. Із зони АТО. Фото автора.

НАШІ В ЛІБЕРІЇ

За службу миру

У Республіці Ліберія, в базовому таборі національного контингенту, особовий склад якого під егідою ООН виконує миротворчі завдання, відбувся "парад медалей". За вагомий внесок у підтримання миру та безпеки на африканському континенті 174 українських миротворці були нагороджені відзнаками ООН – медалями "За службу миру".

У церемонії вручення нагород взяли участь виконуючий обов'язки спеціального представника Генерального секретаря ООН в Ліберії містер Антоніо Віджеланте, виконуючий обов'язки командувача військ Місії ООН в Ліберії бригадний генерал Сабір Алі, комісар поліції Місії ООН в Ліберії Грегорі Хіндс, виконуючий обов'язки начальника штабу військ Місії ООН в Ліберії полковник Піір Сандер Руфф, начальник авіації Місії ООН в Ліберії Кульдіб Малік, представники інших миротворчих контингентів.

Вітаючи військовослужбовців національного контингенту містер Антоніо Віджеланте відзначив важливість завдань, які щодня виконує особовий склад 56-го окремого вертолітного загону.

– Ви зробили важливий внесок у мирне життя регіону. Екіпажі національного контингенту 20-ї ротації, виконуючи різноманітні завдання Місії ООН, в тому числі пов'язані з наданням допомоги народу Ліберії в боротьбі з небезпечним вірусом Ебола, провели в африканському небі майже 2 000 годин. Бездоганне їх виконання засвідчує ваш професіоналізм. А позиція уряду України, який, незважаючи на непрості часи, направляє підрозділи Збройних Сил України до складу миротворчих сил ООН, говорить про миролюбну політику вашої держави, підтверджує статус України як надійного партнера Організації Об'єднаних Націй, – підкреслив він.

У свою чергу, командир 56-го окремого вертолітного загону військовий льотчик першого класу полковник Петро Пліс зауважив, що усі результати діяльності загону були б неможливі без підтримки та тісної співпраці з керівництвом Місії ООН у Ліберії.

– Попри складну епідеміологічну ситуацію в Ліберії, ймовірні виклики та загрози, пов'язані з небезпечним вірусом – лихоманкою Ебола, Україна залишилася надійним партнером ООН в процесі налагодження миру та підтримання безпеки на африканському континенті, – наголосив полковник Петро Пліс.

У ході урочистостей, окрім медалей "За службу миру", низка військовослужбовців загону були нагороджені окремими відзнаками ООН.

Продовжилися урочистості на вертолітному майданчику загону, що дислокується на аеродромі RIA (міжнародний аеропорт Робертсфілд). Тут гості свята ознайомилися із зразками військової техніки, що знаходиться на озброєнні 56-го овз Збройних Сил України Місії ООН у Ліберії.

Сергій Фурдик. Фото автора.

ДОПОМОГА З-ЗА КОРДОНУ

Армійські "гаджети" сумським гармашам

Відтепер вітчизняні "Урагани" стрілятимуть прицільніше. Сумські волонтери за дорученням канадської діаспори передали військовослужбовцям місцевого 27-го реактивного артилерійського полку сучасне обладнання для корегування вогню з реактивних систем залпового вогню 9К57 "Ураган".

10 сучасних планшетів з топографічними та супутниковими картами й спеціальними програмами дозволяють максимально швидко і точно вести вогонь по противнику. Також активісти вручили гармашам метеорологічну станцію "La crosse", яка вкрай необхідна в зоні проведення АТО.

– Компактна метеостанція зараз вкрай необхідна на фронті, – повідомив сумський волонтер Юрій Сінько. – Вона досить компактна та легка, може прогнозувати погоду на найближчі 24 години. Переконаний, що в бойових діях стане незамінним помічником.

Тепер усі мобілізовані офіцери сумського артполку вчитимуться працювати з цим обладнанням. У військовій частині кажуть, що для вивчення спецобладнання знадобиться 2-3 дні. Далі – використовуватимуть його на практиці.

Сумські волонтери придивляються до ще одних армійських "гаджетів". Сподіваються, що найближчим часом закуплять їх для українських захисників.

Віктор Ануфрієв.

“Койоти” повернулися додому

На Рівненщину під час ротації особового складу повернувся підрозділ Центральної артилерійської бази озброєння, що близько трьох місяців виконував завдання у зоні антитерористичної операції на сході України.

Серед основних завдань військовослужбовців були супровід військових колон з боєприпасами в районі Дебальцевого та обслуговування техніки. За рішучість, безстрашність і оперативність в зоні проведення АТО їх прозвали “Койотами”.

Вдома героїв зустріли на центральній площі рідні, друзі, представники державних органів влади та місцевого самоврядування. Під час вітального слова командир частини полковник Олександр С. вручив бійцям АТО відомчі відзнаки Міністерства оборони України.

Олександр Гайн.

КУЛЬТУРНИЙ ДЕСАНТ

Чекають концертів, а не театру бойових дій

Старенький військовий ЛАЗ безутішно маневрує поміж дорожніх вибоїн Донеччини. Нормальної дороги тут немає не через воєнну присутність, скоріше, через чиновницьку бездіяльність. Тож бідолашний автобус потерпає разом з його пасажирами – артистами Центру військово-музичного мистецтва Повітряних Сил ЗС України та Народним артистом України Феміем Мустафаєвим й композитором та співачкою Анжелою Ярмолюк. Майже 900 кілометрів у дорозі (саме стільки із Вінниці до Краматорська) військові музики здолали, м’яко кажучи, поганими автошляхами, аби донести до жителів Донбасу любов до

української пісні.

Це уже далеко не перша поїздка військовослужбовців центру на Донбас. Та й столичні артисти провели в зоні АТО не один десяток концертів.

– Якщо брати за рік, то це уже 60-й виїзний виступ нашого колективу, і більше половини із них – саме на сході України, – розповідає начальник Центру військово-музичного мистецтва майор Роман Береговий. (До речі, саме у день 60-го “ювілейного” концерту в місті Артемівськ молодому керівнику виповнилось 35!) – Приємно робити добрі справи, чути схвальні відгуки глядачів, слова подяки. Розумієш, що недарма подалися у таку важку дорогу.

А розпочали цей тур артисти із села Володимирівка. Саме поблизу цього невеличкого населеного пункту зараз перебуває особовий склад однієї з військових частин Збройних Сил. Тому було прийнято рішення провести у місцевому клубі концерт із залученням до глядацької зали військових, селян і, обов’язково, дітей. Те, що село справді невелике, музиканти зрозуміли, коли не змогли знайти його ні на телефонних навігаторах, ні на карті області. Та все ж із запізненням, керуючись телефонними підказками, таки дістались до місця призначення. Холодна погода, сильний вітер, дощ із градом не дуже сприяли проведенню концерту. Однак мешканців Володимирівки не лякав лютий холод як на вулиці, так і всередині сільського клубу, де мабуть років 30 не було ремонту.

Завідувачка цього закладу, статна жінка, у телефонному режимі сповіщала односельців про довгоочікуваний приїзд артистів. “Ану, Пєтровна, де твої, бєгом сюда, счас концерт начнется”, – із місцевим діалектом, але українською запрошувала до клубу. –“Коли ж іще настоящих артистов із Києва і Вінниці побачиш?”

Артисти, які вже чимало поїздили по регіону, лише спочатку дивувалися україномовним жителям Донбасу. Адже тоді ніхто не сподівався, що тут їх дуже багато і жодного “второго государственного” їм не треба. А треба дороги, чесну владу і увагу, будьто велике місто чи малий хутір.

Культурну увагу у вигляді концерту від військових музикантів та київських виконавців володимирівці цього дня отримали. Акустика старого клубу добре сприяла звучанню духового оркестру та живого співу вокалістів. Під час виконання пісенних композицій на екрані за допомогою проектора демонструвався супроводжувальний патріотичний відеоролик про боротьбу українського народу за свободу та самовизначення.

Військові артисти зовсім не закликали мешканців села любити Україну, вони просто співали. А як результат – односельчани на гучне “Слава Україні!” відповідали… як книжка пише…

Сорок п’ять хвилин на збори – і ЛАЗ знову в дорозі. На черзі – Краматорськ та Артемівськ. Це великі міста, звичайно, там інші умови, аудиторія та сприйняття. Але із своїм завданням творчі люди в однострюях впорались на відмінно. І ніколи музиканти не забудуть щирі очі дітлахів з Володимирівки, які з нетерпінням чекатимуть нових концертів, а не відновлення театру бойових дій.

Юрій Ігнат.
Із зони АТО. Фото автора.

ПРИФРОНТОВІ ВОЛОНТЕРИ

Краматорські бджілки: **усе для перемоги!**

Те, чим займаються ці люди, надихає і стирає негативні стереотипи про мешканців Донбасу. Зранку до вечора “Краматорські бджілки,” повністю виправдовуючи назву власної волонтерської організації, трудяться заради кращого, світлого і мирного майбутнього своєї Батьківщини – України. Зроблене їхніми руками допоможе наростити потенціал Українського війська, а може, й зберегти дорогоцінні життя патріотів. Основна спеціалізація бджілок – плетіння маскувальних сіток та маскувального спецодягу для військовослужбовців. Крім того, волонтери допомагають збирати харчі та різного роду екіпіровку й передають усе на передову, усе – для перемоги.

А напередодні Воскресіння Господнього, звісно, приготували для українських воїнів великодні ласощі: паски, крашанки, копченості. Офіцери групи цивільно-військового співробітництва, з якими у бджілок налагоджена тісна співпраця, передали дарунки до солдатського кошика. А ті, у свою чергу, могли освятити їжу на Великдень. Адже у зоні АТО духовним світом воїнів опікується чимало священнослужителів різних конфесій та військових капеланів. А де-інде, на місцях дислокації, силами військових побудовані невеличкі каплиці.

Завідує “Краматорськими бджілками” Ірина Сидоренко, яка, до речі, веде сторінку у Фейсбук, де можна в онлайн режимі стежити за потребами організації, контактуватися для надання допомоги тощо. “Бджілки” розпочали свою благородну справу у вересні минулого року. Скільки зимових та літніх маскувальних сіток сплели, ніхто вже й не пам’ятає та не рахував. Кажуть, за тиждень плетуть до тисячі квадратних метрів – на приміщення у 15-20 квадратів, де доводиться працювати, це доволі переконливий показник потужностей виробництва.

Хоч назва організації – жіночого роду, тут працюють як чоловіки, так і представниці прекрасної статі. Кажуть, що зроблять усе від них залежне, аби вигнати з рідної землі рашистських загарбників, а з голів деяких недолугих співвітчизників – російську пропаганду.

Юрій Ігнат. Із зони АТО. Фото автора.

Львів відкриває небо для авіаперевізників

З 2 квітня у Міжнародному аеропорту "Львів" ім. Данила Галицького "запрацювали" принципи "відкритого неба"

Допоки між нашою державою та Євросоюзом не підписана угода про Спільний авіаційний простір, Україна в ролі експерименту вирішила започаткувати реалізацію передбачених договором основних засад на базі львівського летовища в односторонньому порядку. Такий крок, на думку міністра інфраструктури України Андрія Пивоварського, дозволить допустити якомога більше авіакомпаній (зокрема й low-cost) на львівський ринок і збільшити потік туристів до міста Лева і в суміжні регіони, а ще покращити фінансові показники прибутковості місцевого аеропорту, знизити ціни на авіаквитки тощо.

Україна неодноразово заявляла про своє бажання долучитися до ініціативи Єдиного неба Європи. Переговори щодо укладення угоди між Україною та ЄС про єдиний авіаційний простір почалися ще в 2007 році. Головна її ідея полягає в зміні українських правил безпеки в авіації відповідно до європейських стандартів. На практиці це дозволить європейським компаніям без обмежень літати у будь-які аеропорти України, а українським авіаперевізникам – у будь-які аеропорти Європи.

Основною ж перешкодою на шляху реалізації домовленостей тривалий час була сертифікація українських літаків. І все ж після довгих і складних переговорів, що супроводжувались чималим обсягом робіт, направлених на адаптацію вітчизняного авіаційного законодавства до стандартів ЄС, певних результатів досягти таки вдалося – 28 листопада 2013 року у Вільнюсі відбулось парафування Угоди про Спільний авіаційний простір, або "Відкрите небо", України з країнами Європейського Союзу. Саму угоду планувалось підписати у червні 2014 року, але через розбіжності між Іспанією і Великою Британією щодо терміна "територія" в контексті Гібралтару, процедуру довелось відкласти. Та доки дві європейські країни шукають між собою порозуміння щодо статусу Гібралтару, українці вирішили розпочати діалог з потенційними авіакомпаніями на двосторонніх умовах, запропонувавши їм ті ж самі умови, які, власне, і діють у Європі.

– Від сьогодні ми в односторонньому порядку відкриваємо небо в Міжнародний аеропорт "Львів" для всіх авіаперевізників на рівні двосторонніх міждержавних домовленостей. Кожна з авіакомпаній, яка має дозвіл від авіаслужби у своїй країні, отримує можливість вільно літати в аеропорт "Львів", – сказав під час брифінгу міністр інфраструктури України Андрій Пивоварський.

Після ухвалення даного рішення, Державна авіаційна служба України звернулася до до своїх колег в країнах-членах ЄС, в яких на даний момент немає відкритого режиму авіасполучення з пропозицією зняти наявні обмеження по кількості призначених авіакомпаній і максимальній кількості рейсів до Львова, а також до бюджетних авіаперевізників із пропозицією розпочати польоти до міжнародного аеропорту "Львів". Листи відповідного змісту скеровано до таких авіакомпаній, як Ryanair ltd, EasyJet, WizzAir Hungary, Vueling Airlines, Meridiana Fly S.p.a., Air Berlin, Germanwings, Norwegian Air Shuttle.

Державіаслужба закликала українську діаспору в Європі підтримати ініціативу та зі свого боку продемонструвати європейським авіакомпаніям, що львівський напрям – затребуваний. Це потенційні іноземні туристи до Львова, Моршина та Трускавця. Вихід лоукостів на нього – це можливість подорожувати з більшим комфортом і швидкістю та з меншими витратами. І з початку квітня можна подавати заявки на будь-які маршрути.

На сьогодні це – понад 40 країн світу. Винятком хіба що можна вважати напрямок Львів-Стамбул, на якому два турецьких авіаперевізники вже здійснюють 7 регулярних рейсів на тиждень – максимум, який дозволений чинною двосторонньою угодою між країнами.

Зацікавлений у залученні авіакомпаній і сам львівський аеропорт, то ж адміністрація МА "Львів" готова домовлятися про умови співпраці, вигідні для обох сторін.

Очікується, що після оцінки результатів експерименту буде проаналізована можливість поширення його на інші регіональні аеропорти.

Андрій Яцик. "Крила України".

"Мотор Січ" підготувала варіант модернізації військово-транспортного літака Ан-26 МСБ

Компанія "Мотор Січ" підготувала варіант модернізації радянського військово-транспортного літака Ан-26 до версії Ан-26МСБ. Зараз даний літак становить основу парку військово-транспортної авіації України, В'єтнаму і ряду країн колишнього Радянського Союзу.

Програма модернізації літаків Ан-26 компанією "Мотор Січ" полягає в заміні двигунів – Аі-24, які ані щодо шумів, ані з емісії не відповідають європейським вимогам. Для ремоторизації літаків Ан-26 пропонується ТВ3-117ВМА-СБМ1, який встановлений на Ан-140. Він на 30% ефективніший за Аі-24 і за емісією, і щодо шумів, до того ж, сертифікований за міжнародними стандартами.

На даний момент йдуть консультації про початок роботи з модернізації літаків Ан-26 до версії Ан-26МСБ на потужностях авіаремонтного держпідприємства "Завод-410 цивільної авіації".

На початку квітня цього року завод відвідали генеральний конструктор ДП "Івченко-Прогрес" І. Ф.Кравченко та директор Оршанського авіаремонтного заводу. Під час зустрічі з провідними фахівцями підприємства були обговорені питання ремонту та модернізації літаків Ан-26. Зокрема, розглядається можливість проведення аналогічних робіт в Білорусі на базі Оршанського авіаремонтного заводу.

При цьому раніше АТ "Мотор Січ" (Запоріжжя) критикував ДП "Антонов" за відмову надати свою документальну згоду на переоснащення літаків Ан-26 новими двигунами ТВ3-117ВМА-СБМ1 для отримання сертифіката типу, як повідомляє кореспондент Центру транспортних стратегій.

Галичина допоможе позбутися залежності від російської оборонки

"Укроборонпром" та підприємства Львівщини поглиблюють співпрацю у сфері імпортозаміщення комплектуючих для вітчизняного ВПК на заміну російським. Задля виконання державного оборонного замовлення сторони посилять кооперацію науково-технічного та виробничого потенціалу.

Про це йдеться у Меморандумі про розширення співпраці ДК "Укроборонпром" з підприємствами Львівської області у рамках виконання державного оборонного замовлення та програм соціально-економічного розвитку, підписаного 10 квітня.

"Львів'яни завжди перші, коли справа стосується загальнонаціональних інтересів держави: вони першими були на Майдані, першими взяли участь в АТО. І зараз вони першими відгукнулись на запит "Укроборонпрому" об'єднати зусилля заради посилення обороноздатності нашої країни", – заявив Генеральний директор ДК "Укроборонпром" Роман Романов.

На сьогодні силами вітчизняного ОПК вдалося замінити вже більше 30% найменувань, які досі закуповували в Росії. Нині за програмою імпортозаміщення потрібно опрацювати ще близько 20 тисяч номенклатурних одиниць, саме тому Концерн закликає до співпраці українські підприємства.

"Львівщина має величезний потенціал – сьогодні цей регіон стає першим з консолідації підприємств за європейською моделлю. Наш пілотний проект дозволить залучити чималі фінансові та інтелектуальні інвестиції", – підкреслив Роман Романов.

Задекларовані дії нададуть можливість не тільки підвищити конкурентоспроможність вітчизняної продукції, але й допоможуть вирішити соціально-економічні питання.

Командир “небесной эскадрильи”

Украинские летчики из года в год создают позитивный имидж Украины в цивилизованном мире. Они участвуют в миротворческих операциях, выполняют гуманитарные миссии, демонстрируют мастерство на международных учениях. Есть среди авиаторов и те, чьи имена знают и помнят не только в Украине. Те, кто оставил яркий след в безоблачном синем небе и в душах многих из нас. Командир “небесной эскадрильи” Герой Украины подполковник Константин Могилко, погибший в июне 2014 года – один из них. О нем делится воспоминаниями его коллега, летчик-верификатор, начальник отдела реализации договора “Открытое небо” Генерального штаба ВС Украины полковник Юрий Андреенко.

– Когда во Львове расформировывали полк, Костя пришел к нам, в Борисполь, в “Блакитну стежу”, где я в тот момент исполнял обязанности командира эскадрильи. Он сразу всем понравился. Видно было, что парень нормальный, адекватный, настроенный на работу – тогда время сложное было, тяжелое в финансовом плане, но для него материальное всегда было “по ту сторону”, а самолеты и полеты – на первом месте. Он сразу приступил к исполнению своих обязанностей, недолго полетал на месте правого летчика и довольно быстро отлетал свою вывозную программу – уже через год Костя занимал должность командира корабля.

После моего перехода в Управление верификации Генерального штаба, мы постоянно вместе работали по программе реализации договора “Открытое небо”. Костя быстро освоил такой специфический пласт работы, как навигация. Ведь при выполнении полетов в воздушном пространстве других стран есть много ограничений, нюансов. Это следует учитывать и быстро реагировать в той или иной обстановке. Он, наверное, быстрее готовился сам, чем весь экипаж, а потом постоянно контролировал штурмана.

Летали мы много в разные страны, и никогда с ним не было проблем ни в профессиональном, ни в личностном плане. В отличие от других летчиков, он спокойно признавал свои ошибки (которые, к слову, можно сосчитать на пальцах одной руки) и никогда не делал виноватыми подчиненных. Как правило, все проблемы и задачи Костя решал легко, с юмором и без лишней командирской заносчивости. Экипаж его любил. И не только за исключительный профессионализм, а в большей степени за отзывчивость и справедливость. Всегда тактичный, став командиром эскадрильи, он по-своему воспитывал личный состав: никаких там “по уставу” или “эй, ты, лейтенант!”. Авиация – это вообще такой род войск, где уважение друг к другу превыше всего, ведь все мы потом летим в одном самолете.

Спокойный и уравновешенный, командир успел подготовить себе достойную замену, для него воспитание молодых летчиков было одной из важнейших задач. Со многими сослуживцами у Кости сложились теплые дружеские отношения. Его гибель стала большим ударом для всех.

К командиру Константину Могилко очень уважительно и с любовью относились летчики и верификаторы других стран, именно его ждали во время выполнения очередной миссии.

– Особенно любили его поляки, чехи и словаки. С ними у нас как-то максимально дружеские взаимоотношения установились. Он мог в шутку учить их “правильно” летать, обязательно по завершении миссии во время взлета “махал крыльями” – красиво прощался. Все знали – это Костя. Я бы назвал его пилотом-интеллигентом.

Были и курьезные моменты… Наш самолет арендовали поляки со словаками. Мы доставили группу в Братиславу и уже улетали, а группа осталась ждать свой самолет. В момент ухода, Костя на Ан-30 мастерски прошел на малой высоте над аэродромом и этим так испугал иностранцев, что те попадали на бетон и быстренько по-пластунски переползли в траву. Потом этот случай еще долго вспоминали!

Не было ни одной задачи, которой он бы не выполнил, поэтому неудивительно, что именно Константин был командиром экипажа самолета Ан-30, который выполнял наблюдательные полеты над зоной боевых действий на востоке Украины. И несмотря на то, что ранее борт уже дважды был обстрелян из стрелкового оружия, у подполковника Могилко и в мыслях не было отказаться от задания.

– То, что он приказал экипажу покинуть объятый пламенем самолет, а сам оставался внутри – это абсолютно его характеризует. И то, как он уводил самолет от жилых массивов, – в этом весь Костя. Он был лучшим из лучших. И это признавали не только у нас, в Украине.

Когда в Борисполе проходило прощание с Константином, к самолету подошли летчики-верификаторы из Турции. Они поднялись на борт попрощаться с погибшим героем. Нам много звонков тогда поступало из разных стран, звонили пилоты, звонили представители штабов – все были шокированы, все пытались поддержать, предлагали помощь. По сей день о нем с теплотой вспоминают во время миссий.

Звонили и коллеги-россияне. Совсем недавно мы выполняли совместные полеты, сидели за одним столом, а теперь – по разные стороны. Они выражали соболезнования, даже просили номер карты для финансовой помощи, но я сказал, что, мол, спасибо – вы уже нам “помогли”. Конечно, общение мы с россиянами не прекращаем, потому что программы продолжают выполняться по запланированному графику, но от былых дружеских отношений не осталось и следа. Хотя мы заканчивали одни учебные заведения, среди экипажей и руководства было много моих сослуживцев по Афганистану.

По глазам видно, что их одолевает чувство вины перед нами, тем более что среди российских летчиков много выходцев из Украины. При общении они стали смотреть в пол, отводить глаза. Да, они ничего не говорят вслух, там жестко следят за любыми высказываниями, но потупленный взгляд – это очень красноречиво! Конечно, чувствуется, что они одурманены пропагандой, мыслят какими-то “киселевскими” штампами. Спорить и доказывать что-то – бесполезно. Хотя есть и нормальные ребята, которые могут где-то в углу сказать: “Простите, мы не правы”. В целом, среди своих, россияне общаются с нами теперь довольно заносчиво, даже отстраненно, но как только доходит до личного контакта – тушуются.

Когда сбили Ан-30, сразу вспомнился 1985 год, когда такой же самолет Ан-30Б из состава 50-го осап при выполнении схожих задач был поражен из ПЗРК недалеко от Кабула. Тогда также, в следствие заминки, успели покинуть борт несколько членов экипажа, а командир и помощник пытались посадить самолет с перегорающим крылом. Увы, и Константину Могилко и его коллеге из далекого 1985 года не хватило времени, чтобы завершить маневр… Только после этого стали устанавливать АСО для отстрела тепловых ловушек, чтобы “сбить с толку” ракету ПЗРК. Это в Афгане, в 85-м…У нас же на Ан-30Б и других аналогичных самолетах ничего подобного пока так и не было установлено. Мы знали, что российский “военторг” активно работает? Знали. Предполагали, что самолет-наблюдатель раздражает террористов? Предполагали. Но ничего не было сделано. И несмотря на то, что уже давно разработаны и более современные противоракетные системы, на военно-транспортных самолетах этого типа они до сих пор не стоят. Конечно, прошедшие Афганистан летчики давали экипажу советы и по высоте, и по маневрам, но что могут сделать советы против новейшей ракеты ПЗРК?

Вообще, при сравнении войны в Афганистане и сегодняшнего конфликта очень много аналогий напрашивается. Тогда звучали лозунги об “интернациональной помощи”, сейчас – о мифическом воссоединении “русского мира”. В обоих случаях вторжение оправдывается превентивными мерами (чтобы не вошли американцы). И расчет на поддержку местного населения. И первые большие успехи с последующим переходом в

вялотекущие боевые действия. И полное отрицание участия регулярной армии. Много схожего. Страшно то, что против нас сейчас – ближайший сосед, с которым у нас теснейшие связи. В Афгане хоть было понятно, кто враг, его можно было отличить, а сейчас это очень сложно. Потому во сто раз больнее осознавать, что такие светлые и замечательные ребята, как Костя, погибают от рук тех, кому еще вчера мы так доверяли и считали братьями.

Марина Добровольська.
“Крила України”.

Космос і “корольовці”

12 квітня 1961 року Юрій Гагарін здійснив перший у світі космічний політ тривалістю 108 хвилин. За 54 роки від того дня в орбітальних космічних польотах взяли участь 538 землян (479 чоловіків та 59 жінок) із 35 країн світу. Загальна тривалість знаходження їх у космосі – 123 700 людино-годин.

Космонавтика – це каталізатор сучасної науки і техніки. За короткий термін вона стала одним із головних важелів світового процесу, стимулюючи розвиток електроніки, машинобудування, матеріалознавства, обчислювальної техніки, енергетики та багатьох інших галузей господарства. У науковому плані людство прагне знайти у космосі відповідь на такі принципові запитання: яка будова та еволюція Всесвіту, як створилася Сонячна система, виникло та розвивалося життя. Від гіпотез про природу планет і будову космосу вчені перейшли до всебічного та безпосереднього вивчення небесних тіл та міжпланетного простору з використанням ракетно-космічної техніки.

Космічна діяльність розвинутих держав спрямована на економічний та науково-технічний розвиток, вирішення глобальних проблем людства, у тому числі проблем безпеки. Космічна техніка має унікальні можливості щодо оперативного і глобального спостереження поверхні Землі, її атмосфери, навколоземного космічного простору. Сучасні фотографічні, оптико-електронні і радіотехнічні бортові засоби космічних апаратів (КА) дозволяють у кожній ділянці спектра випромінювань зібрати і передати приймальним пунктам величезні масиви інформації про наземні об’єкти.

Важливе місце космічна діяльність відіграє у військовій сфері. Основними напрямками використання космосу в інтересах національної безпеки та оборони є зв’язок, навігація, дистанційне зондування Землі.

Освоєння космосу в світовому масштабі

У світовій космонавтиці існує так званий “Великий космічний клуб”. Це неформальне об’єднання держав, які мають реально продемонстровані національні технології космічних польотів, що включають, як мінімум, запуск власного КА власною ракетою-носієм з власного космодрому. До цього об’єднання входять 11 держав (у хронологічному порядку): Російська Федерація, Сполучені Штати Америки, Франція, Японія, Китай, Велика Британія, Індія, Ізраїль, Північна Корея, Іран, Південна Корея.

Крім того, два міжнародних об’єднання – “Аріанеспейс” та “Морський старт” – також можна віднести до Великого космічного клубу. Реальним наступним претендентом до вступу у клуб є Бразилія. На жаль, Україна, яка багато років виробляла КА та ракети-носії, не входить до цієї неформальної організації, тому що не має власного космодрому.

Слід зауважити, що сьогодні близько 140 країн світу беруть участь у космічній діяльності, з них понад 40 працюють над програмами з використання космічних засобів у системах озброєння, близько 30 країн мають власні космічні програми.

У 2014 році проведено 92 запуски ракетносіїв (з них аварійних – 2). На навколоземну орбіту виведено 243 КА (на 30 більше, ніж у 2013 році). Ще 31 апарат втрачений у результаті аварій ракет-носіїв. Тенденція до збільшення обумовлена розширенням програми робіт щодо запуску малих КА з борту Міжнародної космічної станції (саме так було запущено 46 апаратів).

Слід зазначити, що кількість запусків збільшилась порівняно з 2013 роком на 12,2% і стала рекордною у XXI сторіччі. Як стартові майданчики використовувалось 14 космодромів, з яких запукались ракетиносії 23 типів.

Заслуговує на увагу, що в минулому році здійснено 3 вдалих запуски ракет-носіїв вітчизняного виробництва – “Дніпро” та “Зеніт-3SL”.

Україна – космічна держава

Для України успішна космічна діяльність є одним із ключових питань забезпечення необхідного рівня національної безпеки в умовах складної політичної ситуації та економічної кризи. Крім того, доступ у космічний простір об’єктивно збільшує вагомість України у відносинах зі стратегічними партнерами та допомагає інтеграції в європейські структури, а впровадження нових космічних технологій, розроблених в інтересах національної безпеки та оборони, – в інші галузі господарства України, що сприяє прискоренню економічного зростання держави.

Україна має всі необхідні умови для розроблення й використання космічних та інших високотехнологічних систем з метою реалізації національних інтересів. Потенціал України дозволяє їй самостійно розробляти і виготовляти ракетно-космічні комплекси та КА. Багаторічний досвід цієї діяльності має Державне підприємство “Конструкторське бюро “Південне”. Крім того, бортові системи ракет-носіїв та КА успішно розробляються на підприємствах Харкова, Києва і Чернігова. В цілому на космічну галузь України працює близько 40 підприємств і установ. Вони самостійно виконують науково-дослідні та дослідно-конструкторські роботи зі створення перспективних апаратно-програмних комплексів та радіотехнічних систем. Так, протягом останніх п’яти років пройшли випробування та введені в експлуатацію суміщена командно-телеметрична радіолінія управління КА мікросупутникового типу, балістичні комплекси та комплекси обробки спеціальної інформації.

Крім того, в Україні є можливість, не чекаючи на запуск КА, перевести військово-космічні дослідження на більш високий якісний рівень за рахунок використання унікальних можливостей сучасних наземних комплексів, які забезпечують роботу з іноземними КА так званого “відкритого борту”.

У рамках майбутніх Космічних програм України планується поступове нарощування орбітального угруповання КА ДЗЗ системи “Січ”. Зокрема, вже у найближчі роки передбачається створення та запуск удосконаленого варіанта супутника “Січ-2-1” із покращеними технічними та спектральними характеристиками, створення та запуск апарата “Січ-2М” із роздільною здатністю 2,1 м, а також створення власних радіолокаційних КА, які дозволять отримувати дані ДЗЗ незалежно від хмарності, метеоумов та часу доби. У даних космічних системах будуть використані кращі напрацювання вітчизняної космічної галузі, які були отримані в рамках попередніх супутникових проектів, а також сучасна елементна база та можливості новітніх технологій у сфері приладобудування.

Однією із основних проблем ракетно-космічної галузі на сьогодні є відсутність Центру управління польотами вітчизняних космічних апаратів, який функціонував в Євпаторії. У зв’язку з анексією Криму галузь втратила також командно-вимірювальні станції для управління мікросупутниками. Тому швидкими темпами ці елементи наземного комплексу управління створюються в Центрі прийому і обробки інформації та контролю навігаційного поля в м. Дунаєвці Хмельницької області.

Крім того, слід зазначити, що до початку проведення антитерористичної операції на сході України у зв’язку з закінченням терміну придатності критичних видів обладнання супутника припинилися роботи з КА апарата “Січ-2”. Разом із тим, для вирішення багатьох державних завдань, зокрема в оборонному та безпековому секторі, вже сьогодні вкрай потрібні космічні знімки високої роздільної здатності до 1 м.

Наукова діяльність та підготовка фахівців

Незважаючи на наявність високотехнологічного обладнання та ефективної системи управління ним, результат не буде отриманий без відповідних фахівців, яких слід починати готувати заздалегідь. Основні проблеми ефективного використання потенційних можливостей високотехнологічних систем майже в усіх країнах світу полягають саме у несвоєчасності та недостатньому рівні підготовки і готовності фахівців усіх ланок управління до організації інтегрального застосування високотехнологічних систем. Кількість нововведень у космічній галузі настільки масштабна, що процес підготовки кадрів для неї потребує систематичного вдосконалення змісту навчання.

В Україні така система створена й активно розвивається, має оптимальну кількість рівнів, забезпечує фундаментальність, безперервність та всебічність освіти. Підготовку фахівців з експлуатації та застосування високотехнологічних (у тому числі й космічних) систем проводять у потужному навчальному закладі зі 100-річною історією і традиціями підготовки фахівців з найбільш наукоємних у сфері оборони напрямів – Житомирському військовому інституті ім. С.П.Корольова.

Космічні системи військового та подвійного призначення вивчаються та досліджуються у ЖВІ з 1968 року. Військовий інститут був першим у світі та єдиним на теренах колишнього Радянського Союзу з підготовки фахівців ракетно-космічної оборони.

За роки незалежності України інститут став провідним, який не має аналогів у державі, міжвидовим багатопрофільним вищим військовим навчальним закладом, інтегрованим до загальнодержавної системи вищої освіти. Він – єдиний навчальний заклад, який проводить підготовку фахівців з експлуатації космічних систем на замовлення Міністерства оборони України, Державного космічного агентства України, інших міністерств та відомств.

Основне призначення інституту – підготовка висококваліфікованих військових та цивільних фахівців для експлуатації складних інформаційних систем, засобів та систем технічних видів розвідки, з інформаційно-психологічних операцій, кібернетичної та інформаційної безпеки, радіоелектронної боротьби, спеціальної енергетики тощо.

Під керівництвом начальника інституту, заслуженого діяча науки і техніки України, лауреата Державної премії України у галузі науки і техніки, доктора технічних наук, професора генерал-майора Юрія Даника, у військовому інституті проводяться перспективні наукові дослідження, спрямовані на розробку систем управління силами і засобами, роботизованими (у тому числі безпілотними авіаційними) комплексами та вирішення актуальних питань кібернетичної безпеки і спецоперацій. Ці розробки пройшли експериментальні перевірки під час проведення всіх командно-штабних навчань протягом останніх чотирьох років, а також у ході проведення АТО. Більше 40 науково-педагогічних працівників ЖВІ, у тому числі начальник інституту, взяли безпосередню участь у заходах АТО.

На окрему розповідь заслуговує лабораторія космічного напрямку досліджень, практично весь особовий склад якої вже кілька разів побував в зоні проведення АТО. Там фахівцями лабораторії було організовано функціонування поста геоінформаційного забезпечення, основними завданнями якого були уточнення карт районів місцевості, визначення складу та призначення окремих наземних об’єктів на підставі даних аерокосмічної зйомки, створення архіву космічних знімків, електронних карт визначених районів, відображення обстановки щодо розміщення потенційно можливих районів базування сил сепаратистів, розрахунок маршрутів безпілотних літальних апаратів при вирішенні цільових завдань, оформлення інформаційно-звітних документів за результатами аерокосмічної зйомки.

Сьогодні особовий склад військового інституту виконує завдання і у стінах вузу, і безпосередньо у зоні АТО. Цьогорічні випускники також вже виконують свої завдання як у військових частинах у різних гарнізонах, так і у складі підрозділів, що залучаються до проведення антитерористичної операції на сході України. Тривають і роботи з удосконалення якості геоінформаційного забезпечення тощо. “Корольовці” традиційно знаходяться на вістрі подій.

Павло Топольницький. м.Житомир.

Продовжуючи тему про значення придбання сучасних тренажерів для підготовки льотного складу, яку колектив нашого видання неодноразово розкривав у попередніх випусках газети, пропонуємо нашим читачам погляд на цю проблему фахівця Авіаційно–космічного центру при Київському Палаці дітей та юнацтва, полковника Михайла Лисенка, військового льотчика-випробувача 1-го класу.

Майбутнє авіації – за тренажерами

Шановна редакція газети "Крила України"! *Опублікована стаття начальника авіаційно-технічного департаменту ТзОВ "Маркет – МАТС" Ю.Синенка зацікавила мене,як фахівця. Тому я хочу розповісти про тренажерну підготовку авіаційних спеціалістів з точки зору льотно-інструкторського складу.*

Розвиток авіації, створення надсучасних літаків та інших літальних апаратів, оснащених потужними цифровими радіоелектронними комплексами навігації і бойового застосування, здатними вирішувати поставлені перед ними завдання з високою технологічною точністю, потребує підвищення якості підготовки авіаційних спеціалістів і, в першу чергу, льотного складу, зниження до мінімуму впливу на кінцевий результат польоту помилок через "людський фактор".

Раніше це завдання вирішувалося збільшенням навчальних і контрольних польотів. Але це можливо на невеликих і нескладних літаках. А як бути зі швидкісними понадскладними і понаддорогими літаками, якщо вартість польоту за одну годину складає десятки, а той тисячі доларів?

Навчання льотчика вимагає відпрацювання ним багатьох елементів та етапів польоту для того, щоб він досконало знав та вміло використовував можливості бойового літака. А якщо це навчання польотам відбувається вдень і вночі при складних метеоумовах, при мінімумі погоди?

Це дуже складно, дорого і, до того ж, ризиковано. Підготовка льотчика 1-го класу коштує декілька мільйонів доларів і забирає, в ідеальному випадку, кілька років. А якщо протягом місяців немає льотної погоди або вільних літаків?

А якщо у льотчика вдається політ, а не вдається окремий елемент у польоті або він допускає відхилення на глісаді зниження. Що тоді робити? А як бути з навчанням діям у складних аварійних ситуаціях? Наприклад, при відмові двигунів, пожежах, відмовах систем управління, електроживлення?

А як бути з перевіркою льотчика в умінні грамотно пілотувати в польоті вночі, в складних метеоумовах при мінімумі погоди, після довгої перерви в польотах, якщо потрібної погоди немає по кілька місяців? А перевірка на злагодженість у діях екіпажу? А скільки потрібно польотів для відпрацювання цієї злагодженості з новосформованим екіпажем?

Окрема розмова – про підготовку до бойового польоту. Сучасні тренажери дозволяють повністю імітувати усі умови польоту до району цілі та дії щодо її знищення з урахуванням місцевості, часу доби, метеоумов та дій супротивника. А це зараз вкрай важливо з причини вірогідності поновлення бойових дій в зоні АТО.

Досвід США, Франції, Німеччини та інших країн свідчить: застосування тренажерів у підготовці льотних екіпажів економить 50% часу і 40 % грошових витрат. Якщо ці факти вам відомі, то наведу ті, про які мало хто знає. А саме: як діти зі шкільного віку з допомогою тренажерів засвоюють льотну спеціальність. Це буде підтвердженням вищесказаного.

З 1985 року і до сьогодні я працюю інструктором тренажерної підготовки. Що дає тренажерна підготовка. Це, насамперед, розвиток логіки мислення та вміння виключити прийняття випадкових рішень. Адже льотчик під час польоту повинен щосекунди вміти вирішити подумки одне-два логічних завдання. Розвиток реакції і швидкості оцінки інформації від приладів, її аналіз, пролонгація ситуації польоту і своїх дій. Це і відпрацювання чіткості своїх дій щодо дотримання режимів польоту, особливо при заході на посадку в складних метеоумовах та в аварійних ситуаціях. Цього можна досягнути при багаторазовому виконанні саме того елемента польоту, який потребує шліфування до оцінки "відмінно". Це вдається лише завдяки тренажерам.

Деякі хлопчаки й дівчатка, яких я навчав, обрали інші професії. Але все одно якості, яких вони набули, надалі допомагали їм у житті.

Ще в далекому 1988 році до нас у Київ, у нашу Малу повітряну академію, приїхав офіцер навчально-льотного відділу Армавірського вищого військового авіаційного училища льотчиків, щоб дізнатися, хто ми такі. Наш вихованець у них був готовий до самостійного вильоту на п`ятій годині вивізних польотів при програмі в 29 годин. Така ж ситуація була і в Павлодарському ВВАУЛ.

І тоді, і зараз ми залишаємося єдиними, хто вів попередню підготовку до оволодіння майбутньою авіаційною професією, хто надавав теоретичну і фундаментальну підготовку. Таких результатів ми досягли, тренуючи дітей на тренажерах аналогових, з примітивною візуалізацією. Нині ми готуємо майбутніх авіаторів на модернізованих тренажерах КТС-21м. Ми були першими, хто застосував на тренажерах КТС–21 (МІГ-21), авіаційний симулятор.

На аеродромі "Наливайківка" проводиться навчання льотчиків-любителів легкомоторної авіації. Кращі учні нашого Авіаційно-космічного центру при Київському Палаці для дітей і юнацтва проводять ознайомчі польоти на літаку "Аеропракт".

У 2010 році в нашому Центрі створили тренажер літака "Аеропракт". Тому зараз хлопчакам легше підготуватися до ознайомчого вильоту. Кращих результатів у льотній підготовці досягли Валентин Демець і Владислав Добровольський. Наліт на тренажерах цих хлопчаків складав 45-50 годин. Цього виявилося достатньо, щоб виконати ознайомчий політ на легкомоторному літаку від взльоту до посадки без втручання інструктора.

А Володимир Антіпов, який навчався у Центрі три роки, а нині працює в Центрі техніком з експлуатації тренажерів, вилетів самостійно на літаку "Аеропракт" при нальоті 10 годин.

У 2010 році ми провели змагання випускників Харківського університету Повітряних Сил, Кіровоградської академії ГПФ з нашими учнями у виконанні польотів в СМУ: визначення свого місця і захід при встановленому метеомінімумі вдень і вночі. Рахунок 5:0 на користь наших учнів.

У Авіаційно-космічному центрі проводиться робота із школярами 6–11 класів. Деякі з них, вступаючи до льотних вузів, оволодівають льотною спеціальністю. На практиці до них досить часто потрапляють випадкові кандидати в льотчики. При вивізній програмі вони припускаються грубих відхилень, що призводить або до їх відрахування, або до подовження вивізної програми польотів. У будь-якому випадку – це мільйонні збитки!

Найвищу оцінку вмінню наших вихованців дали льотчик-космонавт Герой України Леонід Каденюк і легендарний льотчик-випробувач "Українських соколів" Віктор Россошанський.

У липні 2013 року, коли до України прилітав принц Великої Британії Майкл Кентський разом зі своїм клубом ретро-літаків, то після візиту до нашого центру він висловився так: "У Англії немає подібної дитячої організації з таким рівнем тренажерної підготовки".

Світовий досвід – за тренажери в авіації. Чим раніше ми це зрозуміємо і почнемо вирішувати це завдання, тим меншими витратами це обійдеться у майбутньому. А досвід свідчить, що зневажання тренажерної підготовки, особливо при перервах у польотах на конкретному типі літака, може коштувати життя навіть досвідченим льотчиком і великим авіаційним начальникам. Адже при їхній завантаженості службовими обов`язками вони літають менше, ніж капітани та майори. А літак у польоті чинів і звань не визнає.

Висновок один: без тренажерів авіація неможлива, і наша Держава, незважаючи на умови сьогодення, просто повинна забезпечити льотні частини сучасною тренажною технікою, яка зараз виробляється в Україні і яка за своїми якостями не поступається закордонним зразкам, а за ціновими показниками – значно дешевша.

Михайло Лисенко.

ІНЦИДЕНТ

Небезпечне перехоплення

Сполучені Штати вручили ноту протесту Росії у зв'язку з перехопленням літака ВПС США RC-135U російським винищувачем Су-27.

Міноборони США назвало небезпечними і непрофесійними дії пілота російського винищувача, що вилетів на перехоплення американського військового літака над Балтійським морем. За американськими даними, літак RC-135U знаходився у нейтральному повітряному просторі на північ від Польщі. Американські військові стверджують, що винищувач Су-27 на великій швидкості наблизився до RC-135 з тилу, після чого двічі облетів його, часом скорочуючи дистанцію до кількох метрів.

"Непрофесійне повітряне перехоплення російським винищувачем могло нашкодити всім екіпажам, що брали участь у інциденті. Не менш важливим є й те, що безвідповідальні дії одного єдиного пілота можуть загострити напруженість між країнами", – заявив прес-секретар Пентагону Марк Райт. За його словами, ця активність в повітряному просторі над Балтійським морем відбувається в контексті загальної обстановки у сфері безпеки в регіоні та з огляду на російську агресію проти України. Раніше росіяни заявляли про те, що RC-135U прямував у бік російського кордону, а сам політ американським літаком виконувався з вимкненою системою розпізнавання.

НАМІРИ

Росія хоче викупити південнокорейські БМП-3

Росія оголосила про можливість придбання південнокорейських БМП-3, які знімаються з озброєння армії країни.

Окрім того, у Москві хочуть викупити найбільш цінні компоненти основних бойових танків Т-80У південнокорейської армії, що також виводяться із бойового складу.

Зняття з озброєння цих бойових машин почнеться вже цього року. Раніше Південна Корея отримала її як погашення російського боргу у 2 млрд дол США. Танки та БМП поставлялися в період 1996-1999 та 2003-2006 років. Всього тоді було поставлено сім десятків БМП-3 та понад 30 Т-80У і 70 БТР-80. Броньована техніка цих типів зараз не виробляється російськими оборонними підприємствами. Навіщо росіянам знадобилися БМП-3 із вичерпаним ресурсом, поки не зрозуміло. Однак схоже на те, що її боєздатність планують відновити, а саму техніку продати через власну мережу "воєнних супермаркетів".

РОСІЙСЬКА "ДИПЛОМАТІЯ"

Шпигунські ігри

Поліція безпеки Таллінна стверджує, що Росія веде в Естонії активну розвідувальну діяльність. Про це йдеться в щорічному звіті естонської Поліції безпеки, опублікованому цього тижня. Як зазначається в документі, кілька європейських країн вислали в минулому році шпигунів, які працювали під дипломатичним прикриттям, і Естонія не була винятком.

Автори доповіді стверджують, що найактивніше російські спецслужби цікавилися парламентськими виборами, формуванням нового уряду, а також присутністю в Естонії військового контингенту НАТО. Як приклад одного зі скандалів, який стався через дії спецслужб, наводиться витік телефонної розмови міністра закордонних справ Естонії з верховним представником ЄС із закордонних справ і політики безпеки в березні 2014 року.

"Небезпека російського впливу оцінюється високо", – пише в передмові до звіту директор естонської спецслужби Арнольд Сінісалу. За його словами, важливо не вдаватися до крайнощів, а чітко окреслювати загрози й діяти мудро. Як йдеться в документі, відносини з Москвою стають все прохолоднішими, тому в Естонії очікують, що шпигунство з боку Росії стане ще більш інтенсивним.

ПЛАНИ

Польща перекине війська ближче до східного кордону

Варшава підготувала комплексний план зміцнення військових частин на сході і північному сході країни. Про це заявив міністр оборони Польщі Томаш Семоняк.

Протягом двох років поляки мають намір збільшити чисельність частин, значно поліпшити інфраструктуру, а також оснастити підрозділи сучасним обладнанням.

Відповідно до планів Міноборони, до 2017 року число військовослужбовців на сході республіки має збільшитися на 7000. Також планується перекидання сил особового складу Національних сил резерву. Крім того, ближче до східного кордону підтягнуть артилерійські та підрозділи ППО. Як пояснив міністр оборони Польщі, ці плани – реакція на "виклики останніх років". Він також зазначив, що більша частина польської армії розміщена на заході країни, і таку ситуацію потрібно змінювати.

МІЛІТАРИЗАЦІЯ

Чехія збільшить чисельність армії

Чисельність чеської армії зросте майже вдвічі до 2025 року. Про це повідомляє місцеве видання MF Dnes із посиланням на міністерство оборони країни. Газета посилається на план військового відомства, відповідно до якого кількість військовослужбовців у найближчі десять років має зрости з 16-ти до 24-х тисяч осіб.

Крім того, у розпорядженні Міноборони будуть ще близько п'яти із половиною тисяч резервістів, здатних у найкоротший термін влитися до складу збройних сил країни. Документом, який, до речі, ще не схвалений урядом країни, окрім збільшення чисельності також передбачена закупівля нової військової техніки. А ось чи будуть прийняті такі амбітні плани, стане відомо в червні, після того, як документ остаточно узгодять та затвердять в уряді Чехії.

БОЙОВИЙ ПОТЕНЦІАЛ

Бундесвер збільшить кількість танків

Найближчим часом Бундесвер планує наростити кількість основних бойових танків у стройових частинах. Про це повідомляє spiegel.de.

На даний час підрозділи укомплектовані не повністю і мають у бойовому складі 225 танків. Кількість танків Леопард-2 буде доведено до 328 одиниць (шість повністю оснащених танкових батальйонів по 44 машини). При цьому Німеччина не будуватиме нову техніку. За 22 мільйони євро будуть викуплені сто списаних танків, модернізація яких почнеться в 2017 році.

Таким чином, Бундесвер матиме на озброєнні 320 Leopard-2, 56 із яких постійно утримуватимуться для навчальних цілей. Вони, у разі необхідності, будуть негайно передані військам. Ще 8 Leopard-2 використовуватимуться із демонстраційною метою. Як зазначає німецьке видання Spiegel-Online, збільшення танків є наслідком підвищення боєготовності, причиною якої послужила криза між Росією і НАТО.

Сторінку підготував Сергій Клименко.

НОВИНИ NASA

Blue Origin завершила випробування двигуна

Компанія Blue Origin, яка бере участь у програмі НАСА зі створення космічних кораблів силами приватних фірм, завершила приймально-здавальні випробування двигуна BE-3 для свого космічного корабля. Про це йдеться в повідомленні компанії.

Blue Origin почала випробування воднево-киснevого двигуна BE-3, призначеного для свого майбутнього суборбітального космічного корабля New Shepard в грудні 2013 року.

"BE-3 був випробуваний протягом 30 тисяч секунд в рамках 450 тестів. Команда Blue Origin виконала виняткову роботу, досліджуючи те, на що здатний BE-3, і незабаром ми проведемо його остаточний тестовий політ", – наводяться в повідомленні на сайті компанії слова засновника Blue Origin Джеффрі Безоса.

У прес-релізі підкреслюється, що BE-3 став першим за десятиліття повністю новим американським ракетним двигуном на водні.

Корабель New Shepard, який розробляє Blue Origin, призначений для суборбітальних польотів. Такими вважаються польоти вищі за 100 кілометрів. Це – кордон, за яким починається космос. Апарат складається з ракетного модуля і капсули, де зможуть розміститися три астронавти. Після старту і виходу на певну висоту ракетний модуль відділяється, і капсула за інерцією летить вище, а потім опускається на землю на парашуті. Ракетний модуль здійснює м'яку посадку за допомогою двигунів і потім може використовуватися ще багато разів.

В рамках партнерства з НАСА Blue Origin створює орбітальний корабель Biconic Space Vehicle, який буде виводитися на орбіту за допомогою багаторазового модуля від New Shepard, доповненого орбітальним розгінним блоком, передає РІА "Новости".

"РОСКОСМОС":

Запуск системи "Огляд-О" відтерміновується на 5 років

Терміни запуску російської системи спостереження за поверхнею Землі відкладаються на п'ять років. Про це повідомив офіційний представник "Роскосмосу" Ігор Буренков.

"Роскосмос" в жовтні 2012 року оголосив конкурс на створення супутникової системи "Огляд-О", що складається з чотирьох космічних апаратів і призначена для оперативної зйомки території Росії. Ця ціна контракту становить 4,6 мільярда рублів. Для запуску супутників "Огляд-О" передбачається використовувати ракети "Союз-2-1в" (з блоком виведення "Волга"), "Рокот", "Ангара-1.2". Стартувати вони повинні з космодромів "Плесецьк" або "Байконур". Запуск першого супутника системи планувалося здійснити вже цього, 2015 року, в повному складі система повинна була запрацювати в 2019 році.

"Роботи з ОКР "Огляд-О" будуть продовжені в рамках ФКП, починаючи з 2016 року. Відповідно до проекту ФКП на період 2016-2025 років запуск першого космічного апарата "Огляд-О" планується після 2020 року", – розповів Буренков. Це пов'язано з тим, що Центр імені Хрунічева відмовився від створення системи дистанційного зондування Землі "Огляд-О".

"В рамках реалізації програми фінансового оздоровлення Центру імені Хрунічева підприємству рекомендовано сконцентруватися на основних напрямках діяльності, зокрема, на виробництві ракет-носіїв "Ангара" і "Протон-М", розгінних блоків "Бриз" і КВТК, а також головних обтічників. Після аналізу поточного стану проекту, який проводиться зараз для визначення оптимальної схеми використання обладнання для "Огляд-О", проект буде переданий іншому виконавцю на конкурсній основі", – розповів газеті директор з комунікацій "Хрунічева" Олександр Шмига.

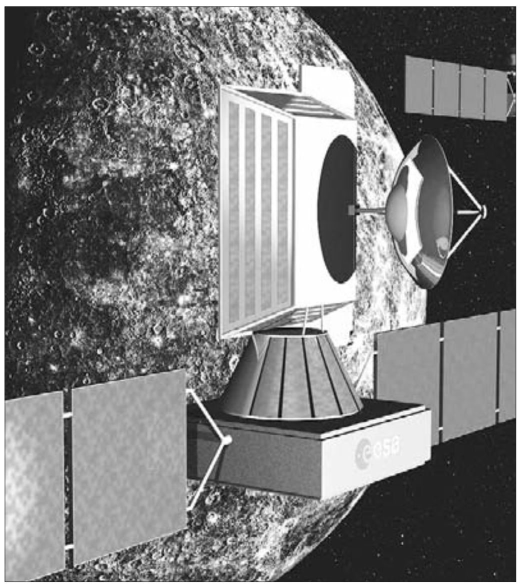
За словами представника "Роскосмосу", керівництво Центру Хрунічева прийняло рішення відмовитися від проекту "Огляд-О" ще в грудні минулого року.

"На сьогодні постачальникам обладнання вже зроблено значні передоплати за поставки обладнання. Зокрема, EADS Astrium оплачено виробництво гіроскопів, датчиків і обладнання зв'язку для двох космічних апаратів на 7 мільйонів євро", – розповів представник "Роскосмосу".

У російському представництві EADS Astrium заявили, що поінформовані про призупинення проекту, з розумінням ставляться до проблем, які виникли в результаті реструктуризації космічної галузі, і готові обговорювати варіанти переформатування проекту.

ДОСЛІДЖЕННЯ КОСМОСУ

Місія BepiColombo з вивчення Меркурія стартує в січні 2017 року

За заявою представників Європейського космічного агентства, запуск міжпланетних зондів за проектом BepiColombo відкладений до початку 2017 року.

Але, незважаючи на перенесення запуску (раніше планувався запуск на 2016 рік), міжпланетні зонди "Mercury Planetary Orbiter" і "Mercury Magnetospheric Orbiter" за проектом BepiColombo все ж досягнуть Меркурія в січні 2024 р.

Нове вікно запуску довжиною в місяць визначається положенням планети і відкривається 27 січня 2017 р. Раніше запуск планувався на липень 2016-го.

Рішення про перенесення запуску на шість місяців було прийняте 25 березня після завершення менеджерами ретельної перевірки виконаних за проектом робіт.

"В результаті затримок у закупівлях деяких критичних вузлів для завершення створення корисного навантаження для міжпланетних зондів було прийнято рішення зробити вибір на користь більш пізнього запуску з метою мінімізації операційного ризику подвійної місії", – зазначив представник ЄКА в заяві.

"BepiColombo" – це спільний проект Європи і Японії з вивчення Меркурія. В рамках цього проекту створюється два міжпланетних зонди "Mercury Planetary Orbiter" і "Mercury Magnetospheric Orbiter", які відправляться в 7-річну подорож для вивчення планети Меркурій.

Два зонди Mercury Planetary Orbiter і Mercury Magnetospheric Orbiter будуть запущені в космос з космодрому Куру (Французька Гвіана) за допомогою європейської ракети-носія важкого класу Ariane 5.

ЕКСПЕРИМЕНТИ З ЛЮДЬМИ

NASA видасть по $18 тис. добровольцям

NASA заплатить по $ 18 тис. добровольцям, які погодяться пройти експериментальні медичні тести і пролежати 70 діб на лікарняному ліжку фактично без руху. Завданням дослідження є вивчення впливу стану невагомості на організм людини. Єдиними вимогами з боку НАСА для участі в цих випробуваннях є міцне здоров'я і наявність громадянства США.

Дослідження буде складатися з трьох етапів. Перший з них, тривалістю від двох до трьох тижнів, буде підготовчим. Піддослідні проведуть цей час в умовах, наближених до лікарняного постільного режиму. Тобто, при бажанні вони зможуть переміщатися у відведеному їм просторі і жити нормальним життям.

Наступний етап пройде в науково-дослідному підрозділі NASA в Х'юстоні (штат Техас) і стане суворим випробуванням для здоров'я добровольців: протягом 10 тижнів їм належить лежати без руху в горизонтальному положенні. При цьому голова буде злегка опущена, а ноги, навпаки, трохи підняті. За твердженням медиків, після довгого перебування в статичному положенні пацієнти можуть відчувати ничий біль у суглобах. Єдиною втіхою для них буде можливість читати і дивитися телевізор, оскільки ці заняття не вимагають великої витрати енергії.

Вчені розраховують таким чином отримати максимум можливої інформації про поведінку людського організму в умовах практично повної відсутності зовнішніх навантажень і, як результат, зниження інтенсивності функціонування серцево-судинної діяльності та різкого ослаблення стороннього впливу на м'язову і кісткову тканини.

Третій, відновлювальний, етап експерименту буде повністю контрастувати з другим: піддослідним належить пройти двотижневий період фізичних навантажень. У їх числі – гімнастичні вправи, включаючи присідання, а також піші та велосипедні прогулянки.

ПЕРСПЕКТИВИ

ЄКА планує запустити космічний апарат до супутника Юпітера

Європейське космічне агентство (ЄКА) планує в 2024 році запустити космічний апарат, який облетить всю систему супутників Юпітера і залишиться на орбіті одного з них – Ганімеда – для подальшої передачі даних на Землю.

"У агентства є затверджена місія до Ганімеда, вже опрацьовуються технічні та інші аспекти, вибрано вигляд апарата і склад наукової апаратури, затверджено план місії, вже йде фінансування. Старт запланований на 2024 р.", – сказав глава представництва ЄКА в Росії Рене Пішель.

"Буде запущений один космічний апарат, який повинен облетіти всю кільцеподібну систему супутників Юпітера, у тому числі Ганімед. Він (апарат) залишиться на тій же орбіті і буде передавати дані на Землю", – уточнив Пішель.

Говорячи про "Екзомарс", він нагадав, що цей спільний російсько-європейський проект складається з двох місій, які повинні бути здійснені в 2016 і 2018 роках. "Процес підготовки йде щодо обох місій, фахівці проводять різні технічні огляди, узгодження інтерфейсів, – сказав глава представництва. – За місією-2016 все йде нормально – космічний апарат виготовляється, чекаємо на прилади. Фінансування теж здійснюється за графіком".

КОСМІЧНІ ПЕРЕГОНИ

Японія розробляє свою найпотужнішу ракету

Японське агентство аерокосмічних досліджень JAXA офіційно представило проект нової ракети-носія, яка, як очікується, буде розроблена до 2020 року і замінить нинішню H-IIA. Про це повідомили місцеві ЗМІ.

Нова ракета, що отримала попередню назву H-III, стане найпотужнішою за всю історію космічної програми Японії. Висота носія складе 63 метри, що на 10 метрів більше, ніж H-IIA, яку в даний час використовують для запуску в космос супутників. При цьому вантажопідйомність нової ракети при запусках на геоперехідну орбіту збільшиться в півтора рази – з 4600 до 7000 кг.

Конструктори також сподіваються, що H-III дозволить майже вдвічі скоротити витрати на ракетні пуски, за рахунок чого підвищиться конкурентоспроможність Токіо на міжнародному ринку комерційних супутникових запусків. В даний час один запуск H-IIA обходиться Японії в 10 млрд ієн ($83 млн). Передбачається, що запуск ракети нового покоління буде коштувати тільки 5 млрд ієн ($41 млн).

Сторінку підготував Віктор Гедз.

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

20 – 26 квітня

20 квітня 1960 р. *відбувся перший політ дослідного зразка радянського гвинтокрила Ка-22.*

20 квітня 2001 р. *відбувся перший політ літака Ан-74ТК-300 з ТРДД Д-36.*

21 квітня 1952 р. *початок реактивної ери в комерційній авіації. Британська авіакомпанія British Overseas Airways Corporation (BOAC), на літаку De Havilland DH-106 Comet, відкрила першу в світі регулярну пасажирську лінію Лондон – Рим. Потім ця лінія була продовжена до Йоганнесбурга в Південній Африці. За нею послідувала лінія на Далекий Схід.*

21 квітня 1961 р. *у США Р.М.Уйат на ракетоплані Х-15 досяг швидкості 4847 км/год.*

21 квітня 1964 р. *відбувся перший політ німецького адміністративного літака HFB320.*

21 квітня 1976 р. *військово-транспортний літак Іл-76 прийнятий на озброєння ВПС СРСР.*

22 квітня 1957 р. *відбувся перший політ винищувача-перехоплювача И-7У конструкції А.І.Мікояна.*

22 квітня 1958 р. *перший політ здійснив 25-місний вертоліт Vertol 107. В той час це був найбільший в США вертоліт для перевезення пасажирів.*

22 квітня 1965 р. *у СРСР завершено серійне виробництво винищувача-перехоплювача Су-11.*

22 квітня 2001 р. *почався переліт США – Австралія стратегічного безпілотного літального апарата RQ-4 "Глобал Хоук" (США), 13840 км за 23 год 20 хв.*

23 квітня 1940 р. *пройшов Державні випробування літак ББ-1 (третій дослідний екземпляр) з мотором М-88Б у варіанті ближнього бомбардувальника і прийнятий на озброєння ВПС РККА під маркою Су-2.*

23 квітня 1952 р. *здійснив перший політ вертоліт-кран Hughes XH-17 с ТРД General Electic J-35 (США).*

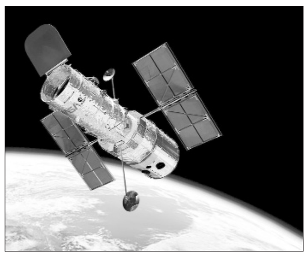

23 квітня 1988 р. *рекорд дальності та тривалості польоту на мускульольоті встановив К.Канелопулос (Греція) – 119 км за 3.00.54 хв.*

24 квітня 1924 р. *встановлено перший світовий рекорд дальності польотів на вертольоті. Цей рекорд встановив аргентинець маркіз де Патерас Пескара на своєму апараті з двигуном потужністю 180 к.с. Він пролетів над аеродромом у Франції 736 м.*

24 квітня 1962 р. *запущено "Космос-3" – перший ШСЗ для дослідження полярних сяйв.*

24 квітня 1990 р. *з МТКС "Дискавері" виведений на орбіту висотою 613 км найбільший оптичний телескоп "Хаббл", США.*

25 квітня 1915 р. *відбувся перший бойовий виліт літаючого човна М-5 Д.П.Григоровича.*

25 квітня 1917 р. *фірма У.Боїнга отримала назву "Boeing Airplane Company".*

25 квітня 1955 р. *перший політ здійснив дослідний штурмовик FFA P-16-01 (Швеція), оснащений турбореактивним двигуном з осьовим компресором Armstrong Siddeley Sapphire тягою 3629 кгс.*

25 квітня 1970 р. *за допомогою однієї ракети-носія запущено вісім ШСЗ – "Космос-336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343".*

26 квітня 1962 р. *запущено перший радянський супутник для фотографування поверхні Землі "Зеніт-2", спусковий апарат було вперше повернено на Землю.*

26 квітня 1962 р. *відбувся перший політ висотного стратегічного розвідувального літака Локхід А-12 з двигунами J-75 / 19W (США).*

26 квітня 1981 р. *на озброєння ВМФ СРСР прийнято корабельний протичовновий вертоліт Ка-27.*

26 квітня 1984 р. *відбувся перший політ китайського багатоцільового винищувача J-7-III (копія МіГ-21).*

ДО 70-РІЧЧЯ ВЕЛИКОЇ ПЕРЕМОГИ

Штурмовик, взявший штурмом космос

К сожалению, в последние годы, омрачённые для Украины правлением клики Януковича и ознаменовавшиеся войной как логическим продолжением этого правления, имя этого человека у нас вспоминали лишь в неприглядном свете – в связи с тем, что некогда он, тогда – депутат Верховного Совета СССР и известный всей стране человек-легенда – взял на поруки воришку-завгара, ставшего четверть века спустя Президентом Украины... Конечно же, это несправедливо, и нам действительно есть за что помнить Георгия Тимофеевича Берегового – дважды Героя Советского Союза, отважного лётчика-штурмовика, ставшего после войны сначала лётчиком-испытателем, а затем – лётчиком-космонавтом. Тем более – сегодня, в канун 100-летия со дня рождения дважды Героя!

Георгий Береговой родился 15 апреля 1915 года на Полтавщине, в селе Фёдоровка ныне Карловского района. После окончания в 1938 году средней школы начал свою трудовую деятельность на Енакиевском металлургическом комбинате. В том же году был призван в Красную армию и стал курсантом Ворошиловоградской школы военных лётчиков имени Пролетариата Донбасса, которую окончил в 1941 году.

На фронтах Великой Отечественной войны – с июня 1942 года. Был лётчиком, затем – командиром звена, заместителем командира эскадрильи. Сражался на Калининском, Воронежском, 1-м Украинском и других фронтах.

К апрелю 1945 года командир эскадрильи 90-го Гвардейского штурмового авиационного полка 4-й гвардейской штурмовой авиационной дивизии 5-го штурмового авиационного корпуса 5-й воздушной армии 2-го Украинского фронта гвардии капитан Г.Береговой совершил 108 боевых вылетов. Бомбил и штурмовал вражеские танки, артиллерийские батареи, речные переправы и эшелоны, 3 раза был сбит, 3 раза горел в самолёте, но всегда возвращался в строй.

За мужество и отвагу, проявленные в боях с врагами, 26 октября 1944 года удостоен звания Героя Советского Союза.

После Победы, в 1945 году Георгий Тимофеевич окончил высшие офицерские курсы, а в 1948-ом – и курсы лётчиков-испытателей. В 1948-1964 годах служил лётчиком-испытателем. Освоил более 60 типов самолётов. Без отрыва от основной работы в 1956 году окончил Военно-воздушную академию (ныне имени Ю.А.Гагарина). 14 апреля 1961 года был удостоен звания "Заслуженный лётчик-испытатель СССР".

В 1963 году, в возрасте 48 лет, что для лётчика немало, был зачислен в отряд советских космонавтов. 26-30 октября 1968 года совершил космический полёт на космическом корабле "Союз-3". За космический полёт 1 ноября 1968 года награждён второй медалью "Золотая Звезда" Героя Советского Союза. В 1972-1987 годах – начальник Центра подготовки космонавтов.

В 1987 году генерал-лейтенант авиации Георгий Береговой ушёл в отставку.

На протяжении 15 лет был депутатом Верховного Совета СССР 8-10-го созывов. В 1981 году стал лауреатом Государственной премии СССР. Вёл большую общественную работу. Автор книг "Земля – стратосфера – космос", "Космос – землянам", "Три высоты", "Грань мужества", "Небо начинается на Земле", "По зову сердца". Умер 30 июня 1995 года в возрасте 80 лет.

Георгий Тимофеевич Береговой был не только дважды Героем Советского Союза, но ещё и кавалером двух орденов Ленина, двух орденов Красного Знамени, двух орденов Красной Звезды, двух орденов Отечественной войны 1-й степени, а также орденов Александра Невского, Богдана Хмельницкого 3-й степени, десятков медалей, среди которых – золотая медаль имени К.Э.Циолковского Академии наук СССР, золотая медаль имени Ю.А.Гагарина FAI. Также был награжден многими иностранными орденами и медалями, включая "Золотую Звезду" Героя Социалистического Труда Народной Республики Болгария. Почётный гражданин городов Винница, Луганск, Енакиево, Калуга (Россия), Плевен и Сливен (Болгария).

НЕЗВИЧАЙНІ ЛІТАКИ

В бой – с именем Олега Кошевого

С негодованием и скорбью читали миллионы советских граждан трагическое сообщение о зверской расправе гитлеровцев над молодогвардейцами Краснодона во главе с Олегом Кошевым.

Лётчики, техники, оружейники и радисты клялись беспощадно мстить за их гибель. И вот на общем собрании первой эскадрильи 171-го гвардейского истребительного авиационного полка 315-й истребительной авиационной дивизии 14-го истребительного авиационного корпуса было решено написать на фюзеляжах самолётов слова "За Олега Кошевого". Через несколько дней подразделение назвали именем Олега Кошевого.

Действовавший тогда в Восточной Пруссии полк получил истребители Ла-7 в феврале 1945 года. 23 февраля шесть Ла-7 с надписями на бортах "За Олега Кошевого" сопровождали штурмовики Ил-2 в налёте на аэродром Вайноде. На подходе к цели советские самолёты атаковали несколько Fw-190, прикрывавших аэродром. Когда Илы делали четвёртый заход, к месту боя подошло ещё звено Fw-190. Прежде чем "фоккеры" успели занять исходное положение для атаки штурмовиков, на них сверху обрушилась шестёрка "Лавочкиных". Командир группы Иван Вишняков сбил ведущего. Всего в этом воздушном бою лётчики 171-го полка сбили три "фокке-вульфа".

Полк закончил войну 8 мая атаками курляндских аэродромов Виндау, Сирау и Карклес. В ходе этих ударов на земле было уничтожено несколько вражеских самолётов, противник сопротивления не оказал, не отмечался даже огонь зениток.

Підготував Олексій Тригуб. "Крила України".

АРМІЙСЬКА ДЕСЯТКА

Борці Збройних Сил України змагатимуться на чемпіонаті Європи

За результатами чемпіонату України 10 борців Збройних Сил України здобули право представляти Україну на чемпіонаті Європи (Європейських Іграх-2015 в Баку).

Зокрема, у греко-римській боротьбі: солдат служби за контрактом Денис Дем'янков 66 кг (1 місце); солдат служби за контрактом Євген Пишков 75 кг (1 місце); старший солдат служби за контрактом Олександр Шишман 80 кг (1 місце); солдат служби за контрактом Жан Беленюк 85 кг (1 місце); старший сержант служби за контрактом Олександр Чернецький 130 кг (1 місце).

У вільній боротьбі: солдат служби за контрактом Микола Айвазян 57 кг (1 місце); працівник ЗС України Рустам Дудаєв 74 кг (1 місце); працівник ЗС України Павло Олійник 97 кг (1 місце).

Також планується, що представлятимуть країну борці вільного стилю, срібні призери даного чемпіонату працівники ЗС України Василь Шуптар (61 кг) та Олег Захаревич (74 кг).

mil.gov.ua

НАРОДНА ПІДТРИМКА

Діти підвищують бойовий дух мобілізованих

До мобілізованих військовослужбовців, що проходять підготовку у м.Васильків, завітали гості з Федерації Окінавського Годзю-рю карате-до Рюкю Кобудо Джундокан України.

Під проводом віце-президента Федерації, майстра спорту міжнародного класу, володаря п'ятого дану Олександра Гончаренка діти молодших і старших класів 138-ї школи міста Києва продемонстрували прийоми бойового мистецтва, які вони вивчають уже протягом кількох років.

До учасників виступу долучилися і представники музичної індустрії – гурти "Немо" та "Монетний двір" під керівництвом продюсера Михайла Саніна, а також численна кількість інших популярних співаків. Репертуар артистів в основному складався з військово-патріотичних пісень, що викликали у присутніх шквал оплесків та позитивних емоцій.

Ярослава Марченко.
"Крила України".

Марафонські перемоги військових авіаторів

11 квітня у місті Харкові відбулася масштабна та знакова спортивна подія – пройшов Міжнародний харківський марафон, в якому взяло участь понад 11 тисяч учасників. Захід такого масштабу у Харкові проводиться вдруге. Це – міжнародна спортивна подія, метою якої є популяризація здорового способу життя та спортивної культури в Україні. Учасники змагань стартують і фінішують на одній з найбільших площ Європи – майдані Свободи.

Підтримали естафету та взяли активну участь у марафоні і військовослужбовці та працівники Збройних Сил України Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба й Військового коледжу сержантського складу. Всього участь у змаганнях взяли майже 300 осіб.

У забігу на 3 км було понад 4000 учасників. Кращий результат серед представників університету показав старший викладач кафедри фізичного виховання, спеціальної фізичної підготовки і спорту майор Андрій Полтавець, який фінішував третім з результатом 8 хвилин 30 секунд.

На дистанції 21 км лідером виявився викладач Військового коледжу сержантського складу працівник Збройних Сил України Євген Божко. Він фінішував другим із результатом 1 година 11 хвилин 9 секунд.

– Хочу привітати наших спортсменів з відмінними результатами та побажати їм подальших перемог і здобутків у спорті, адже сьогоднішня подія не тільки подарувала відмінний настрій і зарядила усіх учасників позитивом та енергією, а й підкреслила, що особовий склад університету приділяє значну увагу спорту та підтриманню здорового способу життя, – зазначив виконуючий обов'язки начальника Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба генерал-майор Андрій Алімпієв.

Олег Плаксій.
м.Харків.
Фото автора.

НАШІ – НАЙСИЛЬНІШІ

Юлія Паратова – чемпіонка Європи з важкої атлетики

На чемпіонаті Європи з важкої атлетики, що проходив у Тбілісі (Грузія), українка Юлія Паратова здобула звання чемпіона у ваговій категорії до 53 кг.

28-річна українка була однією з трьох важкоатлеток у своїй вазі, які заявили 200 кг, але стала єдиною, хто її подужав. У ривку Юлія взяла 90 кг, а в поштовху – 110 кг. Срібній призерці ЧЄ німкені Юлії Шварцбах підкорилися лише 186 кг, а туркені Айшегюль Чобан – 184 кг. Українка також завоювала мале золото і в ривку (90 кг) та в поштовху (110).

Таким чином, Паратова стала дворазовою чемпіонкою Європи. Раніше вона перемагала на європейській першості в 2013 році в Тирані (Албанія), але в минулому році поступилася лише одним кілограмом своїй суперниці з Туреччини. Тепер же, Паратова повернула собі звання найсильнішої дівчини континенту.

– Коли я прокинулася, то сказала собі: сьогодні повинен грати гімн тільки в честь України, – прокоментувала свою перемогу Юлія Паратова. – Не в честь мене, а на честь України. Перед останнім підходом на 110 кг я повторювала: "Юля, сила в твоїй голові і душі". За суперницями взагалі не стежила. Мене запитували, чи багато людей було в залі, а я взагалі нічого не бачила, крім штанги. Чула, як кричали "Слава Україні!", і помітила, що нас сильно грузини підтримували.

WSB

"Українські отамани" спустили на землю "Алжирських пустельних яструбів"

У Києві в рамках дванадцятого туру V сезону Всесвітньої серії боксу (WSB) відбулася чергова матчева зустріч "Українських отаманів" і "Алжирських пустельних яструбів". Українці розгромили алжирців з рахунком 5:0.

Ця перемога дозволила "Отаманам" завоювати дуже важливі три залікових бали і повернути собі третє місце в групі "А". Тепер в активі нашої команди – 24 бали (7 перемог, 5 поразок). Алжирці, як і раніше, на останньому, 8-му місці (1 перемога, 11 поразок).

Свій наступний матч "Українські отамани" проведуть 17 квітня в Києві проти "Команди Росії". Для наших боксерів це надзвичайно важливий та принциповий поєдинок, адже попередня зустріч на виїзді закінчилася з принизливим рахунком 0:5 на користь опонентів. Наразі російська команда посідає другу сходинку у підгрупі "А" з 28-ма заліковими балами.

– Матч-відповідь проти російської команди буде вкрай важливим з точки зору наших амбіцій та старань у продовженні турнірної боротьби у нинішньому розіграші змагань Всесвітньої серії боксу, – зазначив генеральний директор клубу "Українські отамани" Дмитро Гайструк. – Хлопці налаштовані лише перемагати, тому я більш ніж впевнений, що вечір боксу пройде на дуже високому рівні, і ми візьмемо матч-реванш за поразку у першому колі WSB. Єдине, я звертаюся до усіх глядачів, представників ЗМІ та прихильників нашого клубу з проханням не переводити цю зустріч у суто політичне протистояння. Я вас запевняю, що кожен з наших боксерів чудово розуміє усю повноту відповідальності, тому особливої мотивації для них не потрібно. Ми повинні втримуватись від будь-яких провокацій, показати, що ми єдині, і заряджати лише позитивом саме наших хлопців.

Сторінку підготував Владислав Дем'яненко.

ЗАСНОВНИК:
МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
Віддруковано у ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед".
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А,
тел. (0432) 55-63-97

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця,
вул. Червоноармійська, 105
тел: 067-587-02-96,
факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса:
krula_ukr@i.ua

Головний редактор
М. ПОПЛАВСЬКИЙ
Заст. головного редактора: С. Клименко.
Відповідальний секретар: О.Олехнович.
Дизайн та верстка: Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Тир. 9240 Зам. № 152214.
Перший редактор Сергій Свенцицький

Брендинг по-російськи:

“мєдвєді, балалайкі, матрьошкі і кокошнікі…”

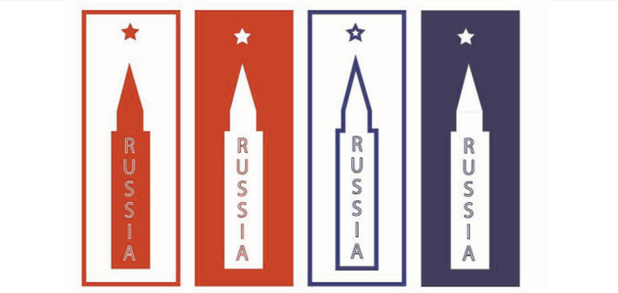
Багато хто зустрічався з тим, як розповсюджені стереотипи про росіян ображають і ранять їх до “глубины души”. Одначе самі вони не роблять нічого, аби як-небудь викоренити ці уявлення про свою країну. І навіть навпаки, роблять усе, щоб ці “залізобетонні” стереотипи і надалі жили в свідомості громадян інших держав.

Так, нещодавно Федеральним агентством з туризму було оголошено відкритий всеросійський конкурс ідей на створення логотипа та слогана “Туристичного бренду Росії”. Як зазначили у самому агентстві, проект спрямований на формування позитивного, впізнаваного іміджу Росії, підвищення конкурентоспроможності туристичної індустрії країни на світовому ринку туристичних послуг. Здавалося, ось вона! Можливість показати всьому світу, що Росія – це не тільки ведмеді з балалайками! Але… все зіпсували самі ж росіяни. На логотипах учасників, які кожен бажаючий може знайти на сайті відомства, переважають все ті ж стереотипні матрьошки, ведмеді і валянки, покликані заманити іноземних туристів. А серед найоригінальніших – матрьошки з зірками на лобі, башти Кремля у вигляді ракет та обличчя ВВП у масці дайвера.

Владислав Дем’яненко.
“Крила України”

Поверніть Херсонес на гривню!

В дизайні грошей дуже багато різних символів, на які ви можете й не звертати увагу. Якщо пригадуєте, на звороті одногривневої купюри раніше був зображений древній Херсонес (Крим). Ідея полягала в тому, що саме там був хрещений Володимир, і звідти починалась історія українського християнства.

Нагадаємо, що дизайн перших купюр був розроблений ще в 1992 році, хоча гривню ввели в 1996-му. На початку 90-х Крим лихоманило, і не було стовідсоткової впевненості, що він залишиться у складі України. Тому дизайн грошей мав і політичний підтекст – зафіксувати, що Крим український.

Потім в 2004 році політичним рішенням Л.Кучми (яке активно лобіював Табачник) дизайн гривень змінили – НБУ тоді не зміг вплинути на це, хоча й намагався. Херсонес прибрали з 1 гривні, а всім українським князям домалювали бороди – щоб бути культурно ближчими до Росії (хоча українські князі бороди не носили).

Отже, до чого їде мова – треба повернути Херсонес на зображення одногривневої купюри і прибрати монголоїдного бороданя, а замість нього – поставити нашого Володимира.

1996

Зараз

ПРОБА ПЕРА

Скажи, солдате, як це воювати,
Боротися за честь, добро і мир,
Не спать ночами й ранок
не стрічати
І бачити війни ганебний вир?
Скажи, солдате, як це без зупину
Країну рятувать від злодіянь?
Країну, де уже немає миру,
Де так багато зрад і зневірянь?
Скажи, солдате,
як це буть героєм,
Героєм для країни, для людей,
Коли журба палає в серці твоїм,
Коли не бачиш жінки і дітей?
Скажи, солдате, а чи ти віриш у майбутнє,
Що скоро вже закінчиться війна?
Чи віриш ти у силу ту могутню,
У силу нескінченного добра?
Повір, солдате, скоро перемога,
Бо правда же на нашій стороні!
І піде з серця назавжди тривога,
І буде мир та спокій на землі!
Солдате, лиш борися за Вітчизну,
За віру, за надію, за любов!
І знай, лише за мир проллється
Твоя червона, як калина, кров…

Несправедливая смерть

Зачем забрали душу
у ребёнка?
Зачем лишили жизни вы его?
Ведь парень был
совсем еще мальчонкой,
И жизнь лишь начиналась
у него…
Пронзила пуля сердце
молодое,
Оставив след на теле и душе.
И парень тот погиб уже героем
За Родину, встречая
смерть уже.
И пусть он прожил и не долго,
Но жизнь свою он положил
За человека… и ребёнка,
Которым жизнь дана,
что он не жил!

Лето

Нежным вздохом лето тихо
Пробежалось по лугам,
Разбросало бусы-росы
По цветочным берегам.
Бледным запахом росистым,
Как свежайшая волна,
Раскатилась по долине
Тёмно-жёлтая луна.
Опустилась на долину,
Пожелала спать лугам,
Воду нежно укачала
И заснула в берегах.
И отправилась на небо,
На поля и на луга
Освещать дорогу людям,
Что по жизни далека.

Анна Гамора, 13 років. м. Вінниця.

